

BÜYÜK GÜNAHLAR VE ŞİRK

Mustafa ÖSELMİŞ

Kitap İçeriği

ÖNSÖZ

1.BÖLÜM

A- GÜNAH NEDİR?

1. Nasıl Günaha düşeriz?
2. Günahdan kaçmak
3. Günah insanda neleri yok eder?
4. Günahın cezası nedir?

B- BÜYÜK GÜNAHLAR

1. Büyük Günahlar nelerdir?
2. İslam Büyüklerinin eserlerinde geçen büyük günahlar

C- BİDAT İŞLEMEK

D- GÜNAH İŞLEYENE KAFİR DENİR Mİ?

E- KÜFRE GÖTÜREN HALLER

1. Allah'a iman konusunda küfre götüren haller
2. Peygamber'e iman konusunda küfre götüren haller
3. Kur'an, namaz ve zikir konusunda küfre götüren haller

F- KÜFRE SEBEP OLAN SÖZLER VE HALLER

2. BÖLÜM

A- ŞİRK NEDİR?

B- KUR'AN DA ŞİRK

C- TEVHİDİN MANASI NEDİR?

D- ALLAH'A İMANDA ŞİRK

E- ŞİRKE NASIL DÜŞÜLÜR?

F- ALLAH'TAN BAŞKASINA YEMİN

G- İBADETTE ŞİRK

H- PEYGAMBER'LE İLGİLİ ŞİRK

İ- KİŞİLERLE İLGİLİ ŞİRK

a. Kula Kulluk

b. Kişiyeye teslimiyet

c. Kişiyeye saygı

d. Kişiyeye övgü

e. kişiyeye vesile kılmak

f. El öpmek

g. Günahsız kul

h. Kişiyenin şefaati

i. Kuldandan yardım

j. İnsanın uzaktan görmesi

k. Dünyada Allah'ı görmek

l. Kul şifa verir mi?

m. Kişiyeye kurban

K- ÖLÜLERLE İLGİLİ ŞİRK

L- ŞİRK ÇEŞİTLERİ

1. Heva ve hevese uymak

2. Allah'tan başkasını sevmek

3. Allah'tan başka yaratıcı tanımak

4. Allah'tan başkasından korkmak

5. Allah'a eş ortak koşmak

6. Medyumu, falcıyı, büyüçyü güç olarak görmek

7. Ruh çağırmaq
8. Sağlam itikat sahibi olmamak
9. Allah'a karşı aracı kabul etmək
10. Allah'a kız oğlan isnat etmək
11. Allah'a yer şekil belirlemek
12. Allah'tan başkası için iş yapmak
13. Vesile kılmak
14. Allah'tan başka yaratıcı kabul etmək
15. Allah'tan başkasından yardım istemek
16. Allah'tan başka tanrı edinmek
17. Gaibi bildiğini iddia etmək
18. Gösteriş yapmak
19. Kibir, gurur ve heva hevesine uymak
20. Uğur uğursuzluk aramak
21. Büyüye inanmaq
22. Şeytana tapmaq
23. Tabiatçılık
24. Ateizm Darwinizm
25. Puta tapmaq

M- ŞİRKİN CEZASI

N- MÜŞRİKLERE BENZEMEK

SONUÇ

ÖNSÖZ:

İslam'da en önemli şey iman, itikat düzgünlüğüdür. Hz. Ömer (ra) şöyle der: “ Namaz kılmaktan çivi gibi olsanız, oruç tutmaktan yay gibi olsanız, itikadınız düzgün değilse, amelleriniz kabul olmaz.”

İman ve itikat yönünden günümüzün en büyük tehlikesi, şirktir. Günümüz insanı bilerek veya bilmeyerek kurtulayım, sevap kazanayım derken şirke düşüyor. Şirke düştüğünün veya büyük günah işlediğinin farkında bile olmuyor. Neden? Fıkıh bilmiyor, akaid bilmiyor. Dinini, sokaklarda para kazanmak için; namaz hocası, dua kitabı gibi kitaplardan öğreniyor da ondan. Kaynak kitap tavsiye ediyorsun, “ Bizim evde kitap çok!” diyor. Dini öğrenmek istemiyor. Halbuki; dini öğrenmek ibadetlerden önce gelir. Aynı zamanda farzdır.

Müslüman için en önemli şey, imanı muhafaza etmek ve imanla bu dünyadan ayrılmaktır. Bunun için de dini iyi bilmek ve doğru yaşamak lazımdır.

Günümüzde aldatici, yanıltıcı ve kafa karıştırıcı birçok husus var, kişiler var ve yayınlar var. Bugünlere işaretle Peygamber (AS) şöyle diyor:

- “ Bir zaman gelecek bir gurup benim sünnetimden başka yollara tabi olacaklar ve ümmetimi başka yollara götürecekler.” (Müslim: 1847)

Bir ifadesinde de: sevban (ra) nakleder: “ ümmetimden bazıları müşriklere iltihak edinceye kadar ve putlara tapıncaya kadar kıyamet kopmayacaktır...” (Tirmizi) buyurur.

Atalarımız: “ Rehberi karga olanın burnu pislikten kurtulmaz” demişlerdir. Yani yanlış kimselere uyulursa yanlış yapılacaktır...

Bir de “ çürük baklanın kör alıcısı olur” demişlerdir ki, yanlışta kim iltifat eder? Tabi ki bilmeyen.

Bir hadislerinde Peygamber (AS) şöyle buyurur:

- “ Bir gurup gelir, sünnetimi karalarlar ve dinin temizliğini bozacak şeyler söylerler. Allah'ın, meleklerin ve lanet edicilerin laneti onların üzerine olsun.” (Ramun el Ehadis: 507/5)

Kuran'da da şöyle buyrulur:

- Yeryüzündekilerin çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tabi olmazlar. Yalandan başka bir şey de söylemezler.” (Enam: 116)

Bunlar bizim için birer uyarıdır. Bu ayet ve hadislere göre yalan yanlış yapanlara uyulmayacaktır.

Yanlış yapmak, yanlış yapana uymak ve yanlış yaptırmak bunlar aynı şeylerdir.

Son zamanlarda iman, İslam elde kor gibidir. İmanla küfür arasında ince bir çizgide yaşayan günümüz insanı çok dikkatli olmalıdır. Şirke, küfre çabuk düşüren bir hayat yaşanıyor.

Kurtulmak arzusu olan insan, ucuz kurtuluş ve Allah'tan başkasından kurtuluş aramamalı ve beklememelidir.

Hacmi küçük, muhtevası büyük olan bu kitapta küfre, şirke düşmemenin yolları gösterilmiştir.

Hidayet Allah (CC) dan, gayret bizden.

Mustafa ÖSELMİŞ

1. BÖLÜM

A-GÜNAH NEDİR?

Kuran'da ve Peygamber (AS) in sünnetinde yasaklanan ve günah olduğu bildirilen şeydir günah.

Günah, faydasız ve zararlı olan şeydir.

Günah, başka bir günaha götüren veya sebep olan şeydir.

Günah, insanı Allah'tan, ibadetten ve iyi şeyler yapmaktan alıkoyan şeydir.

Günah, insanın aklına, inancına, ahlakına ve vücuduna zarar veren şeydir.

1-NASIL GÜNAHA DÜŞERİZ?

Bir şeyin günah olduğu bilinmez, günahlardan korkulmaz ve ahretteki azabı düşünülmezse, insan günah işler.

Bir de şu söylentiler insanın günaha girmesinde etkili olur:

Zaman değişti, zaman bunu gerektiriyor.

İçinde bulunduğumuz şartlar böyle, ne yapalım?

Adet böyle, yoksa kınarız.!

Herkes yapıyor.

Biz böyle yaparsak el ne der?

Falan böyle dedi, şöyle yaptı.

İnsan günahsız olmaz.

Bu da mı günah olurmuş canım, ne var bunda.!

Hangi çağda yaşıyoruz?

Öyle şey erkeğe de mi günah olur canım!

Bana ne başkalarından vb...

İşte böyle yanlış telkinler ve yanlış düşünceler günah işlemeyi hem çabuklaştırıyor, hem de kolaylaştırıyor. Böylece istemeyen de günaha düşmekten kendini alamıyor.

Bazıları bu ortamda günaha girmemek mümkün mü? Deyip işi gevşetiyor. Bu şeytani bir telkin. Böyle bir anda daha çok dikkat edilmeli ki, günaha düşülmesin.

Bazıları da şeytan: “ Daha var, daha gençsin” diyerek insanı günaha bırakıyor ve günahı çoğaltıyor, dönmeyi önüyor.

2-GÜNAHTAN KAÇMAK:

Hz. Peygamber: “ Günahları küçük görmekten sakının” buyuruyor. (Ramuz el Ehadis: 173/9)

-“ Kul, günah işlediği zaman kalbinde siyah bir nokta oluşur. Eğer tevbe ederse, o siyahlık yok olur. Günaha devam ederse, o siyahlık büyür, kalbini karartır.”(Age: 26/9)

-“Bir günah işlediğin zaman derhal tevbe et.” (Age: 25/11)

- “Bir günah işlediğinde, abdest alıp iki rekat namaz kılan ve tevbe edeni Allah affeder.” (Age: 384/6) Buyurmuştur.

Hz. Peygamber bu konuda şöyle buyurur:

-“ Bir günah işlediğin zaman derhal tevbe et” (Ramuz el Ehadis: 25/11)

- “Günahlardan kaçın. Hesaba çekildiğin zaman küçük görüp önemsemediğin günahlar seni helak eder.” (Age: 173/9)

Bir hadiste: “ İnsanlar günaha kendilerini mazur görmedikçe asla helak olmazlar” Ramuz:354/2) buyrulur.

Kuran’da iman sahiplerinden bahsedilirken “ büyük günah işlemek için direnirler” buyrulmuştur. (Vakıa:46) İmanın muhafazası için günahın büyüğünden de, küçüğünden de kaçınmak gerekir.

Kul, büyük günahlardan kaçarsa, küçük günahlardan Allah koruyacaktır. (Nisa: 31) Günahlardan kaçınan affolunacaktır. (Necm:32)

İnsan, ibadetlere devam edecek olursa günahlardan, kötülüklerden kurtulmaları kolay olacaktır. (Ankebut: 45)

Bir de iyiliklerini arttıracak olursa, iyilikleri kötülüklerini götürecektir. (Hud:114)

İnsan isterse günahsız da yaşayabilir. Günahdan her isteyen kurtulma fırsatı vardır.

Günahtan uzak kalmak için yanlış yapmamak için gayret edilmeli, günah küçük görülmemeli kötü kişiler ve kötü ortamlardan uzak durulmalıdır.

3-GÜNAH İNSANDA NELERİ YOK EDER?

Günah insanda birçok şeyi yok eder, şöyle ki;

Allah korkusunu, ahiret endişesini, kabir, cehennem azabının korkusunu, günaha girme korkusunu yok eder.

İnsanda utanma duygusunu yok eder.

Kıskançlığı yok eder, insan eşini kıskanmaz olur.

Allah'a itaati yok eder.

Kalbin, gönlün huzuru gider, insanı zevksizleştirir.

Günah işlenen ortamdan melek gider, şeytan gelir.

Ölürken iman gider.

Pişmanlık duymaz, tevbe edemez olur.

Günahkara organları isyan eder, kulluktan, insanlıktan uzaklaştırır.

Ölüm iyi halde gelmez.

Günah işleyen unutkan olur.

Günah iki cihan saadetini yok eder.

Günah, sevapları, hayırları yok eder.

Günah yuva yıkar. Günah insanı kara yüzlü yapar.

Günahın insana, işine çocuklarına, ibadetlerine yansması olur. İşinde hayır yoktur, çocukları hayretmez., hepsi birer harami olur, eşkıya olur.

4-GÜNAHIN CEZASI NEDİR?

Her günahın bir cezası vardır. Her günahın bir yansması vardır. İnsan günahı sebebiyle iyiliklerden mahrum olur, rızkı daralır, sıkıntılı bir hayat yaşar. Bu dünyadaki cezadır.

Kur'an da: " Başınıza gelen musibet, kendi ellerinizle yaptıklarınız yüzündendir." (Şura:30) buyrulur.

Günahları terk etmeyene itaat de nasip olmaz, hidayet de nasip olmaz.

Cezalardan biri de manevi kirlenmedir. Bunu Peygamberimiz (SAV) şöyle ifade eder: "Mü'minler bir günah işleyince kalpte kara bir leke oluşur. Eğer günah sahibi pişman olur, tevbe ederse, o siyah nokta kaybolur. Eğer günahı arttırırsa, siyahlık büyür, nihayet bütün kalbi karartır." (Ramuz-el Ehadis: 26/9)

Ayette de: "Onların yaptıkları günahlar kalplerinde pas oluşturur."
(Mutaffifin:14)

" Onların kalplerini mühürleriz, onlar gerçekleri görüp işitemezler." (A'raf: 100) buyrulmuştur.

" Onlardan her birini günahı sebebiyle cezalandırdık. Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik. Kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik. Kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyor, asıl onlar kendilerine zulmediyorlardı." (Ankebut:40)

" İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu, ki Allah yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın; belki de (tuttukları kötü yoldan) dönerler." (Rum:41)

" Kitap ortaya konmuştur.Vay halimize derler. Bu nasıl kitapmış! Küçük büyük yaptıklarımızın hepsini sayıp dökmüş! Böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin kimseye zulmetmez." (Kehf:49) buyrulmuştur.

Cenab-ı Allah geçmişte günahları yüzünden günahkarları cezalandırmıştır. Ahirette de cezalandıracaktır.

II. BÖLÜM

A-ŞİRK NEDİR?

Şirk, inanç hastalığıdır. Sağlam itikadı olmayanların hastalığıdır.

Kur'an da 170 yerde geçen şirk, ortaklık demektir.

Dinde şirk Cenab-ı Allah'a ve tasarrufunda ortaklık tanımadır.

Hz. Peygamber (AS) ın ifadesiyle: “ Şirk, düz taşta, gece karanlığında karıncanın ayak sesinden daha gizlidir.” (Ramun el Ehadis: 215/16)

Şirk, küfür yani Allah'ı inkar etmek değildir. Küfür, Peygamber (AS) ın Allah'tan getirdiği dini esaslardan bir veya bir kaçını inkar etmektir. Allah'ı tanımamaktır.

Şirk ise, alemlerin sahibi olan Allah'a inanmakla beraber bazı şeyleri Allah'a ortak kılmaktır, eş tutmaktır.

Firavunlar, Ebu Cehiller ve şeytan elbette Allah'a inanıyorlardı. Şeytan büyüklük tasladı, Firavun kendini tanrı ilan etti. Ebu Cehil putlara Allah'a yaklaştırsın diye taptı. Arap Müşrikleri, putlardan bir şeyler beklemişlerdi, onlara kurbanlar kesmişler, onlara dualar etmişlerdi, onların önünde eğilmişlerdi.

Bazıları Allah'la beraber ateşe, aya, güneşe, yıldızlara tapmışlardı.

Günümüzde bile insanımız Allah'a inandığını söylüyor ama nefsini, maddeyi hatta karşı cinsi putlaştırmak gibi felaketlerden kendini kurtaramıyor.

Şirk, Cenab-ı Allah'ın sıfatlarını başkasında görmektir. Şirk, Allah'a yapılanı başkasına yapmaktır, Allah'tan beklenileni başkasından beklemektir. Allah'ı başka bir varlığa, Allah'ın yarattığını da Allah'a benzetmektir. Allah'tan başkasını tanrı edinmektir. Allah'tan başkasına dua etmek, ibadet etmektir.

Şirk olan sözlerden birkaç örnek verecek olursak, şu ifadelerle son derece dikkat edilmelidir:

- Ölmüş veya diri birine: “ nefsimizin şeytanın şerrinden bizi koru”
- “ Bize kıyamet günü şefaet et”
- “ Yetiş ey falan!”
- “Son anda imanla gitmemizi sağla ey falan!”

- “ Falan bizi görüyor, halimize vakıftır”
- “ Bizim hocamız bizi kurtarır” demek ve buna benzer laflar etmek, Allah korusun insanı küfre götürür.

Bir hocamıza biri elini öpüp: “ Yarın bize yardım edersiniz değil mi efendim?” demişti. Hocamız çok kızmıştı ve: “ Defol! Beni de günaha sokma” dedi.

Bir kutsi hadiste şöyle bildiriliyor. “ Dünyada Allah’tan başkasından yardım bekleyene, ahirette; - “ Falana git seni o kurtarsın”, başkasından bir şey isteyen; “ Git o versin” denilir.

Hz. Peygamber Ebu Bekir (RA) a; “ Falan olmasaydı, falan beni öldürecekti demek şirkdir” demiştir. Bunun için rızık ve ecel onun bunun elinde aranmaz. Bir hususa daha dikkat çekmek istiyorum:

- Konuşmalarımızda da çok dikkatli olmamız gerekiyor. Bilmeden hata yapıyoruz. Kullandığımız kelimeler yanlış oluyor. Telefonda kardeşimiz: “Allah işe karışmasa olur” diyordu. Allah’ın yaratmadığı, karışmadığı iş mi var ki?..
- İnşallah (Allah izin verirse) diyerek konuşmalıyız.
- Allah’tan başka yaratıcı kabul etmek de şirkdir. Mesela; Darwinizm’i benimsemek, tabiatı yaratıcı kabul etmek veya varlık aleminin kendi kendine olduğunu düşünmek gibi.

Allah’ı şekillendirmek, yer ve mekan izafe etmek, “Allah şuradadır, şöyledir” demek, insanı küfre götürür.

İhlas Suresinde: “De ki: o Allah birdir. Eşi ortağı yoktur. Allah sameddir. Her yaratığın muhtaç olduğu noksansız bir varlıktır. O doğmamış ve doğurulmamıştır. O’nun hiçbir dengi yoktur” buyurulmuştur.

Yunus “Yücelerden yücesin, kimse bilmez nicesin” derken bunu ifade etmiştir.

Bu konu, şeytanın en çok vesvese verdiği bir konudur. İnancı zayıf olanların kulağına fısıldar durur. İşte o zaman kelime-i şهادet getirilip, şeytanın vesvesesine itibar etmemek gerekir. “Ementübillah = Ben Allah’a inandım” deyip konuyu değiştirmek lazımdır.

B-BÜYÜK GÜNAHLAR:

Günahlar; büyük ve küçük günahlar diye ikiye ayrılır. büyük günah Kur'anda ve hadislerde günah olduğu bildirilen büyük günahlar vardır.

Büyük günahlar nelerdir?

Allah Resulü büyük günahları bize şöyle bildirmiştir:

1. Allah'a şirk koşmak
2. Anaya babaya isyan etmek
3. Haksız yere birini öldürmek
4. Namuslu kadına zina iftirasında bulunmak
5. zina yapmak
6. Büyü yapmak, yaptırmak
7. Cihadtan kaçmak
8. Yetim malı yemek
9. Haramları işlemekte ısrar etmek
10. Faiz yemek
11. Hırsızlık yapmak
12. İçki içmek
13. Yalan şahitliği yapmak
14. Yalan yere yemin etmek (Buhari Vesaya: 8/1172)

Öncelikle büyük günahlar yedidir:

1. Allah'a ortak koşmak
2. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmek
3. Namuslu kadına zina isnadında bulunmak
4. Savaştan kaçmak
5. Faiz yemek

6. Yetim malı yemek
7. Hicret ettikten sonra eski cahilliğe (günahlara) geri dönmek (Hadis: Camiu's:3/3065)

Fıkıh ve akaid kitaplarında sıralanan büyük günahlar şunlardır:

- Zina etmek, livata yapmak
- İçki içmek
- Kumar oynamak
- Anne babaya haksız yere isyan etmek
- Yalan söylemek, yalan şahitliği yapmak
- Hırsızlık yapmak
- Gıybet etmek
- Kötü zanda bulunmak, kötü düşünmek
- İftira etmek
- Yetimi azarlamak, doyurmamak
- Domuz eti yemek
- Ölü hayvan eti yemek (Bunlar da Kur'anda geçen büyük günahların başlıcalarıdır)
- Allah'ın rahmetinden ümit kesmek
- Allah'ın rahmetinden emin olmak
- Günah işlemekte ısrar etmek, korkmamak
- Koğuculuk yapmak
- Büyü yapmak
- Fala bakmak
- Stokçuluk yapmak, fahiş fiyatla mal satmak
- İbadetleri geciktirmek, terk etmek
- Rüşvet almak, vermek, aracı olmak

- Besmelesiz kesilen hayvanı yemek
- Sövmek, lanetlemek
- Kibirleşmek
- Allah'ın dinine müdahale etmek.

Kur'anda zikredilen bazı büyük günahlar şunlardır:

- Hırsızlık yapmak (Maida:38)
- Allah'a ortak koşmak (Maida:72)
- İçki içmek, kumar oynamak (Maida:90)
- Cana kıymak (İsrâ:31+33)
- Zina etmek (İsrâ:32)
- Ana babaya isyan etmek (İsrâ:23)
- Yetim malı yemek (Nisa:10)
- Yalan söylemek, yalan şahitliği yapmak (Nisa:137)
- Büyü yapmak (Bakara:102)
- Faiz yemek (Bakara:275)
- İnsanları Allah yolundan alıkoymak (Bakara:219)
- Temizi pis olanla değiştirmek (Nisa:2)

Hadislerde zikredilen bazı büyük günahlar şunlardır:

- Allah'a ortak koşmak
- Cana kıymak, çocuğunu öldürmek
- Komşusunun namusunu kirletmek (Tecrid-i Sarih Ter.11/38)
- Kişinin ana babasını lanetlemesi (Age:8/122)
- Yalan söylemek (Age:8/68)
- Lanetleşmek, içki içmek, çalgı çalıp eğlenmek, zina etmek (Ramun-el Ehadis:53/18)

- Namuslu kadına iftira etmek, büyü yapmak, yetim malı yemek, haramda ileri gitmek, faiz yemek, hırsızlık yapmak, içki içmek, yalan yere yemin etmek (Buhari, Vesaya 8/1172)

İslam büyüklerinin eserlerinde geçen büyük günahlardan bir kaç şunlardır:

1. Kumar
2. İsrâf
3. Riya
4. Kibir
5. Rüşvet
6. Zulüm
7. Yalan
8. Gıybet
9. Kötü zan
10. Bid'at işlemek, günahta ısrar etmek
11. Günah işlemekten korkmamak
12. Büyü yapmak
13. Gaybı bildiğini iddia etmek
14. Fala bakmak
15. Ruh çağırarak
16. Uğur, uğursuzluk aramak
17. Ölmüşlerden yardım beklemek
18. Bazı insanları günahsız saymak
19. Allah'a yaptığını başkasına yapmak, Allah'tan istediğini başkasından istemek
20. İbadeti terk etmek
21. Allah'ın emir ve yasaklarını öğrenmemek
22. Allah'a ve iyilik yapana şükretmemek

23. İmansız olmaktan korkmamak
24. Faiz alıp vermek
25. Müslümanları aşağı görmek
26. Müstehcen söz ve resim
27. Zulmetmek
28. Ana babaya isyan etmek
29. İçki içmek
30. Hırsızlık yapmak

Bir şeyin hakkında haram olduğuna dair ayet ve hadis varsa, o şeyi yapanı Allah cezalandıracağını ve cehenneme koyacağını bildirmişse, o şeyi işleyenin kafir olacağı bildirilmişse, o şey büyük günahdır.

B- KUR'AN DA ŞİRK:

Kutsal kitabımız Kur'anda şirkten bahseden ayetler şunlardır:

1. “ Allah’a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın”. (Nisa:36)
2. “ Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını dilediğini bağışlar. Allah’a ortak koşan kimse büyük bir günah ile iftira etmiş olur.” (Nisa:48)
3. “ Allah ile birlikte başka ilah edinme; sonra kınanmış ve Allah’ın rahmetinden uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın” (İsrâ:39)
4. “ Lokman oğluna öğüt vererek: Yavrucuğum! Allah’a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür demişti” (Lokman:13)
5. “ Heva ve hevesini tanrı edinme!” (Casiye:23)
6. “ Allah, hakkında hiçbir delil indirmedeği bir şeyi Allah’a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır” (Araf:33)
7. “ De ki: Allah’ı bırakıp ta sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hakkı ile işten ve bilen yalnız Allah’tır” (Maida:76)

8. “ Allah’ı bırakıp ta kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere tapandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların tapmalarından habersizdirler.” (Ahkaf:5)
9. “ Allah ile birlikte başka bir tanrıya tapıp yalvarma! Ondan başka tanrı yoktur. Onun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm onundur. Siz ancak ona döndürüleceksiniz” (Kasas:88)
10. “ Hepiniz O’na yönelerek, O’na karşı gelmekten sakının, namazı kılın, müşriklerden olmayın.” (Rum:31)
11. “ Allah’a ortak koşarsan işlerin mutlaka boşa gider ve hüsranda kalanlardan olursun!” (Zümer:65)
12. “ Eğer Allah’a ibadet etmek istiyorsanız güneşe de aya da secde etmeyin. Onları yaratan Allah’a secde edin.” (Fussilat:37)
13. “ Cinler Allah’a ortak koştular. Oysa ki, onları da Allah yaratmıştır. Bilgisizce ona oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Haşa! O, onların ileri, sürdürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir” (En’am:100)
14. “ Melekler Allah’ın çocuklarıdır.” Diyen müşrik Araplar, “ İsa Allah’ın oğludur” diyen Hristiyanlar ve “Üzeyr Allah’ın oğludur diyen Yahudilerin ağızlarından bilgisizce çıkan bu sözler yalandan başka bir şey değildir” (Kehf:5)
15. “ Müşrikler ayetlerimiz okununca: “ işittik, bunların benzerini biz de söyleyebiliriz. Bu öncekilerin masallarındır, dediler” (Enfal:31)
16. “ Müşrikler, şeytandan dilekte bulundular” (Nisa:117)
17. “ Müşrikler, insanları Peygambere yaklaşımdan vazgeçirmeye çalışırlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Oysa onlar, farkında olmadan ancak kendilerini helak ederler” (En’am:26)
18. “ O müşrikler: Muhammed sizin gibi bir beşer olmaktan başka nedir ki! Siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz? Dediler” (Enbiya:2-3)
19. “ Müşrikler putlar için bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimiz” dediler.
20. “ Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir necistir, pisliktir” (Tevbe:28)
21. “ Her şeyin yaratıcısı Allah’tır. Ondan başka tanrı yoktur.” (Mümin:62)
22. “Rabbimiz O Allah’tır. O’ndan başka tanrı yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O’na kulluk edin. Günelip dayanılacak tek varlık O’dur”. (En’am:102)
23. “Allah Meryemoğlu Mesih’tir.” Diyenler kafir olmuşlardır. (Maida:102)

24. “Onlar Allah’ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda veremeyecek şeylere tapıyorlar: “Bunlar Allah katında şefaathçilerimizdir” diyorlar” (Yunus:18) – Zümer:3)
25. “Allah’ı bırakıp da sana fayda ve zarar veremeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan zalimlerden olursun.” (Yunus: 106)
26. “Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın, kulluk etmeyin” (Cin:18)

Kur’andaki şirkle, müşrikle ilgili bu ayetler, neyin şirk olduğunu, nasıl müşrik olunduğunu bize haber vermektedir.

Özet olarak, Kur’an a göre şirk kesin yasaktır. Kur’an a göre:

- Şirk koşanları Allah bağışlamaz.
- Şirk koşan, Allah’ın rahmetinden uzaklaşır.
- Şirk, Allah’a iftiradır.
- Şirk, günahların en büyüğüdür.
- Şirk, zulümdür, sapıklıktır.
- Şirk koşanın amelleri boşa gider.
- Güvenilip dayanılacak, yalvarıp kulluk edilecek yalnız Allah’tır. Allah verir, Allah yardım eder, Allah kurtarır. Ancak Allah’tan istenmelidir. Allah’a dua edilmeli ve ancak Allah’a kulluk yapılmalıdır.

M. A. KÖKSAL hoca efendinin ifadesiyle:

Dillerde hep hecesin!

Rabb’ım içten içesin.

İllere sen gecetin!

“ Yücelerden yücesin!

Kimse bilmez nicesin!”

Hep kulakta var sesin,
Duyulmak ta nefesin
Ey amacı herkesin!
“ Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Güneş senin güneşin,
Ateş, senin ateşin,
Ne dengin var, ne eşin!
“ Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Mevsimleri getiren,
Yerden hayat bitiren,
Rızkı sensin yetiren,
“ Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Her işinde birlik var,
Her birlikte dirlik var,
Bu herkese aşikar,
“ Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Çıksın nifak aradan,
Arınalım karadan,
Varsın Ey yaratan!
“ Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Ne derse iller desin,
Biz biliriz nerdesin?
Ne gökte ne yerdesin!
“ Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Mülk Allah'ındır. Hüküm onundur. Hakimiyet Allah'ındır. Cenab-ı Allah'ın bilgisinin dışında bir yaprak bile kıvıldamaz ve düşmez.

C- BİD'AT İŞLEMEK:

Bid'at ve hurafe sanki İslam dininin bir emri, bir parçasıymış gibi görülmesi yanlıştır.

Hurafe nedir? Uydurma, aslı esası olmayan, dinde yeri olmayan demektir.

Bid'at nedir? Sonradan uydurulan, Hz. Peygamber (AS) in sünnetine zıt şey demektir.

İslam'da hurafelere de, bid'ata da yer yoktur.

Kur'anda: “ Şüphesiz ki bu dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yola uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır.” (En'am: 153) buyrulur dikkat çekilmiştir.

Peygamberimiz (AS) da sonradan uydurulan şeylerin kabul olmayacağını bildirerek şöyle demiştir. “ Sözlerin en iyisi Allah'ın kitabı, yolların en iyisi

Muhammed'in yolu, işlerin en kötüsü de dinde sonradan uydurulandır. Her bid'at sapıklıktır. Allah bid'atcının bid'atı terk edinceye kadar tevbesini kabul etmez."

Bid'at ve hurafelerden korunmanın en güzel yolu Kur'an ve sünnete uymaktır. Bunu Peygamberimiz şöyle ifade etmiştir: " Size, sıkı sarıldığınız sürece asla sapıtmayacağınız iki şey bırakıyorum. Allah'ın kitabı Kur'an ve benim sünnetimdir."

Bir hadislerinde de Peygamber (AS) şöyle buyurmuştur:

" İnsanlar üzerine bir zaman gelecek ki, onların hepsi Kur'an okur, ibadetle meşgul olurlar, aynı anda bid'atlarla uğraşırlar. Lakin bilmedikleri cihetten dinsiz olurlar. Ve ilimlerine bedel rızık alırlar, dünyayı din karşılığında yerler. İşte bunlar Deccal'in evanesi olacaklardır." (Ramuz-el Ehadis: 504/3)

İslam'ı iyi anlamamış kesimler bid'at ve hurafelerle meşgul. Bunun sebebi de şöyle özetlenebilir:

1. Dini bilmemek
2. Sünneti terk etmektir.

Bid'atta çığır açmak çok kötüdür. Peygamber (AS) buyurur ki:

" Benden sonra ölüp kaybolmuş bir sünnetimi kim diriltir ve yaşatırsa, onu yapanların sevabından bir şey eksilmeksizin o, onların sevabı kadar sevap alır. Kim de Allah'ın razı olmadığı sapıklık, bir bid'at ihdas ederse, onu yapanların günahından bir şey eksilmeksizin o da, onların günahı kadar günah alır." (Tirmizi, İlim,42/16)

bid'at işlemek büyük günahtır. Dinde hiç bir şey eksik bırakılmamıştır. Dine uzak olanlar, çağdaş hurafelerle hayatlarını sürdürüyor. Falsız, medyumsuz iş yapmıyor. En iyisi " fala inanma, falsız kalma" diyor. Medyuma danışmadan iş yapmıyor.

Bid'at öyle kötüdür ki, sahibi lanetlenmiştir.

C – TEVHİDİN MANASI NEDİR ?

Müslüman ise : "La ilahe illallah", "Eşhedü enla ilahe illallah" demekle başlar. "Allah birdir. Onun eşi ve benzeri yoktur. Kimseye muhtaç değildir. O, doğrulmamış ve doğmamıştır. O'nun hiçbir dengi yoktur" der.

Tevhidin manası şudur :

- Allah vardır, birdir, ondan başka tanrı yoktur.
- Herşeyi yaratan yaşatan, yok edecek sonrada diriltecek olan Allah'tır.

- Her şeyin idaresi Allah'a aittir.
- Allah'tan başkası ibadete layık değildir.
- Yardım eden kurtaracak olan Allah'tır.
- O, güvenilecek dayanılacak tek varlıktır.

Müslüman, iman etti mi tağutu red edecek, terk edecektir. Nedir tağut ? Tağut : sapık, zorba,

Şeytan, sapıtan, şeytani güç, Allah yolundan alıkoyan demektir.

Kur'an da : "Allah'a kulluk edin. Tağuttan sakının" (Nahl : 36)

"Kim Tağutu red edip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır" (Bakara : 256)

buyurulur.

Sahabe çocuklarına "Allah'a iman ettim, Tağutu red ettim" sözünü öğretirlerdi. Öğrendikleri ilk söz bu olurdu.

Peygamber (as) : "çocuklarınıza ilk önce "la ilahe illallah"ı öğretin. Ölmek üzere olana da "la ilahe illallah"ı telkin edin" buyurmuştur. (Müslim Cenaiz : 1)

Peygamber (as)'a bir gün şöyle sorulmuştur :

- İslam nedir ? cevap:
- İslam, tek olan, ortağı olmayan, Allah'a kulluk etmektir, olmuştur.

Bir hadislerinde de şöyle buyurur : " Ben ve benden önceki peygamberlerin en önemli çağrısı, bir olan eşi ortağı bulunmayan Allah'tan başka tanrı yoktur" sözüdür. (Tirmizi Davat : 122)

Kur'an'da da : " Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona : "Benden başka ilah yoktur, şu halde bana kulluk edin" diye vahyetmiş olmayalım" (Enbiya : 25) diye bildirilmiştir.

- "Allah'tan başka bir ilah edinme!" (İsra : 22) diye de emredilmiştir.

İşte Müslüman, inandım diyorsa, Allah'tan başka varlığa yönelmeyecektir.

Mekke'nin fethinde kelime-i şahadet getirerek Peygamberden biat alan her Müslüman, Kabe'deki, gönlündeki ve evindeki putları birer birer temizlemiştir. Bizimde imanda, ibadette ve hayatta Allah'tan gayrisini silip atmadan gerçek mümin olamayacağımız bildirilmiştir.

D – ALLAH'A İMAN KONUSUNDA ŞİRK

Peygamber (as) bir hadislerinde şöyle buyurur :

- “Büyük günahların en büyüğü, Allah'a ortak koşmaktır” (B. Hadis Külliyyatı : 4 / 287)

ALLAH'A İNANCIMIZ NASIL OLMALIDIR ?

Kur'an'da şöyle bildirilir.

“Allah'tan başka tanrı yoktur. O, hayatı ezeli ve ebedi olandır. Bütün mevcudat O'nun yaratmasıyla var olmuştur. O'nu ne bir uyuklama, ne de uyku tutar. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan kim şefaath edebilir? O, geçmiş ve gelecek her şeyi bilir. İnsanlar O'nun ilminden, dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. Allah'ın bilgisi, gökleri ve yeri kaplamıştır. Göklerin yerin muhafazası O'na ağır gelmez. O, pek yüce olandır, pek büyük olandır.” (Bakara Süresi : 255)

- “De ki : O Allah birdir!”
- Allah sameddir (her şey ona muhtaç olduğu halde, O hiçbir şeye muhtaç değildir)
- O Allah doğurmamıştır, doğrulmamıştır.
- O'na hiçbir şey denk değildir! (İhlas Süresi)

Allah İnancımız şöyle olmalıdır :

- Allah (c.c.), her şeyi yaratan, yaşatan, sonra da yok edecek olandır.
- O'nun evveli ve sonu yoktur.
- O, her şeyi bilir, görür ve işitir.
- O, bütün noksanlıklardan münezzehtir.
- O, cisim, suret, şekil değildir. Biz O'nu kavrayamayız, hiçbir şey O'na benzemez. O'nun eşi benzeri yoktur. O, mekandan şekilden münezzehtir.

Peygamberin ifadesiyle : “Allah’la ilgili ne aklınıza gelirse; Allah (c.c) ondan başkasıdır.”

Yunus: “Yücelerden yücesin – Kimse bilmez nicesin” demiştir.

Cenab-ı Allah, emir ve hüküm koymada tektir.Onun için itaat edilmeye en layık Allah’tır.

Allah’ın dilemesi dışında hiçbir şey olmaz.

“Allah” lafzı hiçbir kelimedenden türememiştir, özel isimdir.

O, en büyüktür. Ondan başka büyük yoktur.

Kur’an’ın ifadesiyle: “O; her şeyin sahibidir. Göklerin ve yerin Rabbi Allah’tır.” (Yunus suresi : 6)

- “O nun eşi ve benzeri yoktur.” (Şura : 11)

D- GÜNAH İŞLEYENE KAFİR DENİR Mİ?

Günahlar insan üzerinde tahribat yapar. Kalbi karartır. İnsan vicdanını incitir. Manevi hayatına zarara verir.

Bir insan bir günahı işlerse, günahkar sayılır. Ama günahı kabul etmezse kafir olur.

İslam’da kafir olmayana “ kafir” demek tehlikeli bir sözdür.

Peygamber(AS) şöyle buyurur:

- “ Kendisine kafir denilen eğer kafirse, söz yerini bulmuştur. Eğer kafir değilse söz geri döner.” (R. Salihin: 3/1591)

mezhebimize göre inkar olayı olmayınca günah işleyen kafir olmaz. Kafir işi işlemiş olur. Bir insanın kafir olup olmadığını Allah bilir.

İbni Abidin de şöyle denmiştir: “ Müslüman’ı küfürle itham etmek kolay bir iş değildir. Faydası da yoktur. Bir Müslüman’ın sözü ve hareketleri şüpheli olsa bile tevîl etmek gerekir, tekfir edilmez.” (C.3, S.258)

Cenab-ı Allah günahları bağışlar. Rahmandır, dünyada her canlıyı rızıklandırır.

Dünya ceza yeri değildir. Cezalandırmak ta Allah'a aittir. Dilediğini dünyada da cezalandırabilir. Bazılarının cezasını arttırmak için ona rızık da verir, ömür de verir. Günahkar için neden Allah cezalandırıyor, neden canını alıvermiyor denmez.

Günah işleyene lanet de okunmaz. Peygamberimiz “ Müslüman kusur bulucu ve lanetleyici değildir ” buyurur. (B. Hadis Ans: 4/274)

Bir husus ta imansız cennete girilmez. Onun için iman korunmalıdır. İman korunmadan ameller bir işe yaramaz. “ Onların işlerini Allah boşa çıkarır” (Muhammed:1)

Dinden çıkan için af ta dilenmez. Kur'an da:

- “ Onlar için yetmiş kez af dilense de Allah onları asla affetmez.” (Tevbe: 80)

-“ Onlar için af dilemek Peygambere ve Müslümanlara yakışmaz” (Tevbe: 113) uyarıları vardır.

Allah İbrahim Peygamberin babası için, Nuh'un oğlu için, Lüt'un eşi için Peygamberlerimizin Ebu Talip için yaptığı duaları kabul etmemiştir.

E- KÜFRE GÖTÜREN HALLER

Ömer Nesefi, İslam İnançlarının Temelleri AKAİD adlı eserinde insanı küfre götüren haller başlığı altında şınları sıralamıştır:

1. Ayet ve hadislerin açık manalarını bırakıp gizli manalar çıkarmak, “ Kur'an ın ve Sünnetin manaları gizlidir. O gizli manayı ancak üstad bilir” demek.

2. Kur'an ve sünneti reddetmek, yalanlamak.

3. Büyük veya küçük haramı, günahı helal saymak.

4. Dinle, dinin hükümleri ile alay etmek.

5. Allah'ın rahmetinden ümit kesmek. Kur'an da “ kafirlerden başkası Allah'tan ümit kesmez” buyrulmuştur. (Yusuf: 87)

6. Allah'ın azabından emin olmak. (Araf: 99)

7. Gaybtan haber verdiğini iddia edeni ve haberini tasdik etmek. Hz. Peygamber (AS): “ Kim Kahine gelir, söylediğini tasdik ederse Allah'ın Muhammed'e indirdiğini inkar etmek olur” buyurur. (Müslim, 39/35)

1. Allah'a iman konusunda insanı küfre götüren haller:

1. Allah'a yakışmayan şey isnat etmek, isimlerinden emirlerinden biri ile alay etmek " Allah bize zulmediyor. Ben Allah mallah tanımam, beni Allah bile göremez" gibi sözler.

2. Allah'ın cennette mükafatlandıracağını, cehennemde cezalandıracağını kabul etmemek.

3. "Allah'ın ortağı vardır, eşi vardır, oğlu kızı vardır" demek.

4. Şuna Allah'ın gücü yetmez demek.

5. " Allah'ın eli uzundur" demek. (El isnat etmek)

6. "Eğer Allah bana şunu emretseydi yapmazdım" demek.

7. Allah'ın yarattıklarından şunun ne hikmeti var? demek.

8. Allah yukarıdadır, aşağıdadır diyerek Allah'a yer isnat etmek.

9. Allah'tan korkmaz mısınız? denilince " korkmuyorum" demek.

10. Hasta olmayan birine " seni Allah unuttu" demek.

11. "Ben Allah'ın takdiri olmadan yaparım" demek.

12. Hanımına: " Sen bana Allah'tan daha sevgilisin" demek.

13. Bir kimsenin yaptığı bir iş için " bu işi ben yaptıysam kafir olayım" demesi.(Kafir olmaya rıza gösterdiği için kafir olur)

14. Yalan olduğunu bile bile " Allah biliyor seni oğlumdan çok seviyorum" demek.

15. Gaybı bildiğini iddia etmek.

16. Biri için " Onun hakkından Allah bile gelemeyiz, ben nasıl geleyim" demek.

17. " Allah'ım bana rahmetini vermek hususunda cimrilik etme" demek.

18. " Allah yalanını mübarek kılsın, bereketli kılsın" demek.

19. " Allah'ın hiç işi kalmadı da bunu mu yarattı" demek.

20. " Allah filana çok veriyor, bana az veriyor, böyle adalet mi olur" demek.

21. " Falancanın ruhu burada hazır" demek.

22. Allah izin verirse yaparsın diyene " verse de vermese de yaparım" demek.

23. “ Eğer ahirette Allah adaletini gösterirse senden hakkımı alırım” demek.
24. Ölenin ruhunun başka birine geçtiğini söylemek.
25. Allah’ın ruhunun bir kimseye geçtiğini söylemek.
26. “ Ben Allah’ gördüm, Ondan emir aldım veya emir alıyorum” demek.
27. Bir kuşun ötmesinden birinin öleceği manasını çıkarmak. Kuşun ötüşünü veya bir hayvanın önünden geçmesini uğursuz sayıp işinden, yolundan dönmek.

2. Peygambere iman konusunda küfre götüren haller:

1. Bir Peygamberi inkar etmek
2. Peygamber (AS) ın bir sünnetine rıza göstermemek.
3. Hz. Muhammed (AS) ın son peygamber olduğunu kabul etmemek.
4. Peygamberlere çirkin bir suç iftirasında bulunmak.
5. “ Falan peygamber olsaydı, ben inanmazdım” demek.
6. “ Eğer Peygamber doğru söylüyorsa biz kurtulduk” demek.
7. Peygamberlik iddiasında bulunmak. “ Nebiyim, Resulüm” demek.
8. “ Peygamberler insan mı, cin mi bilmiyorum” demek.
9. Peygamberlerin sünnetlerinden biri ile alay etmek, bir hadisi reddetmek, “ çok dinledik bunları” demek.
10. Peygambere delilik veya sihirbazlık isnat etmek.
11. “ Peygamber bile olsa falana inanmam” demek.
12. “ Peygamber gelse, şunu yapma dese, yaparım” demek.
13. “ Peygamberden bize bir fayda gelmedi” demek.
14. Peygambere sövmek. (Bunu yapanın tevbesi kabul olmaz)
15. Peygamber (AS) için “ Arapların Peygamberi” demek.
16. Peygamberi hafife almak, alay etmek, küçümsemek.

3. Kur'an, Namaz ve Zikir konusunda insanı küfre götüren haller:

1. Kur'an dan bir ayeti inkar etmek
2. Dinde kutsal olan bir şeyle alay etmek
3. Kur'anın bir emrinin yanlış olduğunu söylemek
4. Kur'anı def dümbelek çalarak okumak
5. Kur'anı pis yerler atmak, çiğnemek
6. Kur'anın açıkladığı bir şeyi kabul etmemek
7. Kur'ana ilave yapmak, değiştirmek
8. Kur'ana insan sözüdür" demek
9. Kur'anın başka dilde olduğunu iddia etmek
10. Kendi konuşmasının yerine şaka olsun diye ayet okumak
11. " Çok Kur'an okudum, bana faydası olmadı" demek
12. Zikirlerle alay etmek
13. Haram yerken besmele çekmek
14. Namaz kıl diyene " kılmayacağım" demek, namaz da neymiş demek, namazla alay etmek.
15. " Hayat boyu namaz biter mi, kim yapabilir" demek
16. Namaz kıl diyene " sabret ramazan gelsin, kılarız" demek. " Namazın insana ne faydası var" demek
17. Bilerek alay olsun diye Kabe'den başka bir yere namaza durmak
18. Bilerek abdestsiz namaza durmak
19. Ezanla alay etmek
20. Emredilen ibadetleri aynen kabul etmemek
21. " Ramazan geldi, çattı" demek. " Şu sıcakta oruç tutulur mu" demek.
22. Kıyameti, öldükten sonra dirilmeyi, kabir azabını ve cennet- cehennemi kabul etmemek.

23. “ Eğer Allah cenneti bana verse, sensiz istemem veya falanla cennete girmem.Allah bana şunun için cennet verse istemem” demek.
24. Hristiyan veya Yahudilerin azap göreceğini kabul etmemek
25. Günahları güzel, sevapları çirkin görmek
26. “ Falan kible olsa, yüzümü o tarafa çevirmem” demek
27. “ Namaz ve helal olan şeyler bana iyilik getirmedi, namazı rafa koydum” demek
28. Din adamlarını hafife alıp, alay etmek, sövmek
29. Din adamının kıyafeti ile alay etmek
30. “ Ben şeriat tanımıyorum, benim şeraitle işim yok, şeriat beni tatmin etmez. Bu nasıl şeriat, kahrolsun şeriat” demek.
31. Bu meseleyi şeriata başvurulum diyene “ Ben şeriat falan tanımam” demek
32. Gel hocaya gidelim diyene “ gitmem, onlar insanı cehenneme sokuyor” demek.
33. Din alimine hakaret için “ sen git ilmini çöpe at” demek. Din adamının söylediklerine “ yalandır” demek.
34. Dini bilgiler için “ bunlar neye yarar? Bize para lazım” demek.
35. “ Kafir de iyilik yapıyor, o da cennete girecektir” demek.
36. Müslüman değil misin? diyene “ değilim” demek.
37. Allah’tan kork, böyle yapma diyene “ seni dinlemiyorum” demek.
38. “ Şu adamın kanı helal, şunu öldürmek sevaptır” demek.
39. “ Ey kafir” diyene “ efendim, buyur” demek.
40. Kafire hocam demek.
41. Haramı helal saymak, haramın helal olmasını istemek.
42. Haram olan bir şeyi fakire sadaka niyeti ile vermek.
43. Musibete uğrayanın “ malımı telef ettin, çocuğumu neden aldın, niye böyle yaptın” demesi.
44. Bir hastanın “ Allah’ım ister Müslüman ister kafir olarak canımı al” demesi.

45. Günah işleyene tevbe et denilince “ niye tevbe edeyim, ben ne yaptım” demesi.
46. Haram “ ne güzel” demek.
47. “ Ahiret veresiye, Dünya peşin” deyip dünyayı tercih etmek.
48. “ Ahirette iki elim yakandadır” diyene “ sen orada beni nasıl bulursun” demek.
49. Ahirete gidip gelen var mı? Diyerek ahireti inkar etmek.
50. “ Allah falanın vaktinden önce canını aldı” demek.
51. “ Azrail yanlış can aldı” demek.
52. “ Falan bana gavur ol dese olurum” demek.
53. “ Ben ahiretten korkmam” demek.
54. “ Falan benden daha kafir” demek.
55. Nikahlı olmadığı kadını öpüp, “ öpmek helaldir” demek.
56. Kafirlerin bayramlarına iştirak etmek, bir yumurta bile olsa hediye etmek veya almak.
57. Kafir kıyafetine girmek, onların görüşünü benimsemek
58. Bir insanın zatı için kurban kesmek.
59. “ Keşke Hristiyan olsaydım” demek.
60. İbadet maksadı ile insana secde etmek. Bir müridin şeyhini kible kabul etmesi, buna rıza gösteren şeyh de kafir olur.

Şaka da olsa birine küfre girecek söz telkin etmek. (İstemeyerek küfrü gerektiren söz söyleyen küfre girmez) küfre giren bir kimsenin bütün amelleri batıl olur, nikahı düşer.

Dinden çıkanın kurtuluş için şunları yapması gerekir:

- a. Önce girdiği küfürden cayması ve vazgeçmesi gerekir.
- b. Kelime-i şahadet getirmesi gerekir.
- c. Eşi ile olan nikahını tazelemesi gerekir ve tevbe istiğfar eder.
- d. Önce hacca gittiyse haccını yeniler. Namaz ve oruçları kaza etmez.
- e. Dönmeyen ebedi cehennemde kalacaktır.
- f. Peygamber (AS) ı sövenin dönüşü mümkün değildir. (Bunun sebebi kul hakkıdır. Peygamber de hayatta değildir, affetsin.)

İnsanın imanını koruması için şu dua tavsiye edilmiştir:

- “ Allahım! Bilerek sana bir şeyi şirk koştuktan sana sığınırım. Bilmediklerimden dolayı tevbe ediyorum. Şüphesiz ki sen bütün gizlilikleri bilensin.”(Akaid sayfa: 207-224)

E – ŞİRKE NASIL DÜŞÜLÜR?

Peygamberimizden önceki ve sonraki müşriklerde Allah’a inanıyorlardı. Ama aracı kabul ediyorlardı. Nemrut da Allah’a inanıyorlardı., O na “gökte” diyordu ve ona ok atıyordu. Günümüzde de Allah’a yaklaşayım ve kurtulayım diyen insanımız da farkında olmadan veya istemeden şirke düşebiliyor. Mesela bazı ifadeleri şöyle zikredebiliriz:

- Koca Allah, Allah baba, Allah dede, tanrım, kahpe felek, zalim felek” diyebiliyor.
- Bazı şeyleri Allah’tan değil de başkasından bekleyebiliyor.
- Allah’a yaptığı ibadete başkasında görebiliyor.
- Allah’tan başkasına güvenebiliyor.
- Allah’a mekan ve şekil yakıştırabiliyor.
- “Allah gibi” diyebiliyor.
- Kurtuluşu orada burada , Allah’tan başkasında arayabiliyor.
- İbadete riya karıştırabiliyor.

- Ölümlerden beklenti içine girebiliyor.
- Tabiat ana, yaratıcı tabiat diyebiliyor. İnsanın menşeyini maymunda arayabiliyor.
- Teslise inanabiliyor.

Kur'an, şirk tehlikesine şöyle işaret ediyor:

- "Cinleri Allah'a ortak koştular. Halbuki onları da Allah yaratmıştı. Bilgisizce O na oğul ve kızlar yakıştırdılar. Haşa O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir." (En'am : 100)

- Allah'la konuştuğunu, Allah'ı gördüğünü, bazı şeyleri yapmak için Allah'tan izin aldığını iddia edebiliyor. Ömer Nesefi : "Allah'ı gördüm diyen puta tapan gibi şerlidir, küfre girer" diyor. (Akaid : 90-211)

İnsan sözle de davranış olarak da düşünce ve inanış ile de şirke düşebilir.

İnsan ciddi de olsa, şaka da olsa, bilse de bilmeseyse de şirke düşebilir. Bilmemek insanı kurtarmaz. "Bilmiyordum" demek mazeret değildir.

Müslüman, hayrı şerri, imanı, küfrü, sevabı, cezayı, isyanı, günahı ve şirke küfre götüren halleri bilmek öğrenmek zorundadır.

F – ALLAH'TAN BAŞKASINA YEMİN

Allah'tan başkasına yemin olmaz.

"Yalanım varsa kafir olayım, şöyle ise imansız öleyim" diyen küfre girmiştir. (Kafir olmayı, imansız ölmeyi tehlike görmemiştir.)

Araplar yemin ederken putların üzerine yemin ederlerdi. "Lat veya Uzza üzerine yemin olsun" derlerdi. Allah'tan başkası adına yapılan yeminler, cahilce yeminlerdir. Böyle yemin eden şirk koşmuş olur, küfre girer.

Peygamberimiz (A.S.) bir hadislerinde şöyle buyurur :

- "Kim Allah'tan başkası adına yemin ederse şüphesiz o şirk koşmuştur.(Tirmizi, Nüzür :9)

Yemin vallahi, billahi, tallahi şeklinde ancak Allah'a yapılır. Yalnız ona söz verilir.

F- KÜFRE SEBEP OLAN SÖZLER VE HALLER

Mehmet Zahid Koku Hazretleri Ehl-i Sünnet Akaidi adlı eserinde şunları yazmıştır:

Dilimizi fena sözlerden koruyalım. Küfrü Mucip sözler insanı dinden çıkarır. Nikahını düşürür. Hacca gittiye o da yok olur. Bu duruma düşmemek için bunları yazmak mecburiyetini hissetmekteyim, Allah büyük ve küçük günahlardan mukafara buyursun, duasından sonra küfre götüren söz ve davranışları şöyle sıralamıştır:

1. Dini hafife almak, dinle alay etmek, bu şaka da olsa durum değişmez.
2. Cenab- Allah'ın şanına layık olmayan söz söylemek, emrettiği veya yasakladığı şeylerden biriyle alay etmek, bildirdiği cennet ve cehennemle ilgili bir hususu inkar etmek veya Allah'a noksanlık ve zulüm isnat etmek veya Allah'a şekil ve mekan tayin etmek.
3. Bile bile abdestsiz namaza durmak.
4. Bilerek kıbleden başka yöne namaza durmak.
5. Beline papazların beline bağladığı " zünnar" denilen kuşağı bağlamak.
6. Kafirlerin bayramlarını kutlamak ve onların yaptıklarını güzel görmek. Noel kutlamalarına katılmak, onlar gibi hediyeleşmek.
7. Kafirlerin ayinlerini güzel görüp beğenmek.
8. Karşılamalarda insanlar için hayvan kesmek.
9. Haramlardan sevap ummak.
10. Allah'tan başkasına secde etmek.
11. Peygamberlerden birinin peygamberliğini reddetmek.
12. Peygamberlerden veya Meleklerden birini hafife almak.
13. Hz. Aişe Validemiz için uygun olmayan söz söylemek.
14. Hz. Ebubekir (RA) ın halifeliğini kabul etmemek.
15. Ömer (RA) ın halifeliğini kabul etmemek.
16. Bir kimse Rasulüllah (AS) kabağı severdi dese, biri de muhalefet ve düşmanlık yolu ile ben sevmem dese,
17. "Allah bana şunu emretseydi yapmazdım" dese,

18. “ Allah bana cenneti verse sensiz istemem veya gitmem” dese,
19. “ Seninle cennete bile gitmeme” dese,
20. “ Dünyayı ahiret için terk edemem” dese küfre girer.
21. Farzlardan veya 32 farzdan birini inkar etmek.
22. Vitir namazını ve kurbanı inkar etmek.
23. Ezanla eğlenmek, ağzını eğerek ezan taklidi yapmak.
24. Kıyamet ahvalinden birini inkar. Mesela hesabı, amellerin tartılmasını, sırat köprüsünü, cenneti, cehennemi kabul etmemek.
25. Haramlığı kesin bilinen bir şeyi helal saymak. (içki, faiz, domuz gibi)
26. Kur’anın ayetlerinden birini kabul etmemek, değiştirmek, hor görmek, müzik aletleri eşliğinde3 kur’an okumak.
27. Harama besmele çekmek. Haram yedikten sonra elhamdülillah demek.
28. “ Haram bana helalden daha sevimli” demek.
29. Günah sayılan şeyin helal olduğunu kabul etmek.
30. İçkiyi, zinayı helal saymak.
31. Din adamını taklit edip, onunla, yaptığı şeyle alay etmek, sövmek, dil uzatmak.
32. Müslüman’a kafir demek.
33. Kafir diye hitap edene “ efendim” demek.
34. Günahın azaba sebep olmayacağına inanmak.
35. Günahları kötü, ibadet ve itaati güzel görmemek.
36. İman esaslarından şüphe eden,
37. Kur’an hakkında şüphesi olan, insan sözü olduğunu söyleyen,
38. “Şu işi yaparsam veya yapmazsam kafir olayım” demek.
39. “Gaybı biliyorum” diyene inanmak.
40. “Çalınanı bilirim, bulurum” demek küfre sebeptir.
41. “Bana cinler haber verir” diyeni doğrulayan,

42. Şahitsiz nikah kıyılrsa ve Allah'ı Rasulünü şahit tuttum diyen,
43. Karga sesini duyup yolundan dönen, tavşan önüne çıkınca yolundan kalan kimse,
44. Küfrü arzulayan, küfrü başkasına telkin eden,
45. Allah göktedir deyip Allah'a mekan izafe eden, küfre girer.
46. İnşallah şu işi yaparsın diyene " ben Allah izin verse de vermese de yani inşallahsız yaparım" demek.
47. Hasta olmayan için Allah bunu unutmuş demek.
48. Falan eceli ile ölmez demek.
49. Allahım diyen, Peygamberim diyen kimse.
50. Peygamberin sünnetini reddeden, şu sünnettir yap diyene, " sünnette olsa yapmam" demek.
51. Namaz kıl tat alırsın diyene " sen namazı terk etsen tat alırsın" demek.
52. Namaz kıl diyene " kılmam" demek. (Yani herhangi bir şekilde Allah'ın emrine muhalefet etmek küfre götürür)
53. Ramazanda namaz kılan, daha sonra kılmayıp " bu çok olur, çünkü her bir namaz 70 namaz yerine geçer" diyen kimse.
54. Zekat ver diyene " vermem" diyen.
55. Anlaşmazlık anında " lahavle vela kuvvete illabillah" diyene ben lahavle vela kuvvete illabillah bilmem diyen.
56. Hakkımı kıyamet gününde alırım diyene " bir daha ver de ikisini de kıyamet günü alırsın" diyen.
57. " Kıyamette sen beni nereden bilecek, nasıl bulacaksın?" diyen, " ben kıyametten korkmam" diyen.
58. Farz olan emr-i bilmağrufu inkar eden.
59. İlim öğrenmeyi reddetmek, " bana ilim değil, ekmek lazım" diyen.
60. Hadis nakledene " bize bunlar lazım değil" diyen.
61. Dindar olan ve din ilimlerini bilen kocasına " sana lanet olsun" diyen eşi,
62. Mahşeri, hesabı reddeden.

63. Zina, zulüm, haksız yere adam öldürmek, haram olmasaydı demek, bunların haramlığını kabul etmemek.
64. Günah işleyene tevbe et dense, o da “ ben ne yaptım ki tevbe edeyim” diyen.
65. “ Senin imanına, Müslümanlığına lanet olsun” diyen.
66. İçinden inandığı halde, dışından kafir görünen.
67. Küfür sözünü işitip gülen kimse, küfre girer.
68. Başkasının küfrüne rıza da küfürdür.

Küfrü gerektiren söz ve davranışlar iman ve nikahı götürür. Dönmek isterse iman ve nikah tazelemesi gerekir. Sadece kelime-i şehadet getirmesi yeterli değildir. Küfrü gerektiren sözden ve halden de dönmesi gerekir. İmandan çıkanın kestiği hayvanın eti de yenmez. İslam akidelerine muhalefet eden kimse, İslam harici sayılır. Müslüman bir kadınla da evlenemez. (Sayfa: 129-138)

69. Miraç olayına ve mucizelere inanmamak.
70. Peygamberin şefaatine inanmamak.
71. Dine dil uzatmak, sövmek.

Sonuç olarak bir insan inkar etmeyi kastetmiyor ve rıza göstermiyorsa, küfre girmez.

Bediüzzaman Hazretlerinin güzel bir sözü vardır: “ Bazen kelam (söz) küfür görünür, ama sahibi kafir olmaz.” diye. Mesela insan münafık işi yapar ama münafık olmaz. Bazen de kafir işi yapar ama kafir olmaz. Niyet esastır. Böyle hallerde hüs-ü zan esas olmalıdır.

G – İBADETTE ŞİRK

İbadeti Cenab-ı Allah emretmiştir. İbadet alemlerin yaratıcısı olan Allah’a kulluk borcudur. Bunun için Allah’tan başkasına ibadet edilmediği gibi ibadete ortak da edilmez.

Ebu Said (ra) şöyle anlatmıştır:

- Peygamber (as) bir gün yanımıza geldi. Biz, Mesih Deccalini konuşuyorduk. Bize şöyle buyurdu :

- Size ondan daha ürkütücü bir şey haber vereyim mi? Biz :

- Evet dedik. Allah Resullerine :

- Şirk-i hafidir (gizli şirktir). Mesela kişi, kalkar namaz kılar, bu namazını kendisine bakanlar sebebiyle güzel kılar. İşte bu “gizli şirktir” dedi.. (1. Canan hadis Ans:17 / 619)

Peygamber (as) bir hadislerinde : Allah şöyle buyurdu:

- Ben her çeşit şirkten uzağım, öyleyse kim benim için işlediği bir amele benden başkasını ortak ederse ben ondan uzağım. Benim için yaptığı iş, bana değil ortak ettiği kimseyedir. (Age : 17 / 618)

İbadete ortak koşana “Git sevabını falandan iste, mükafatını o versin, seni o kurtarsın” denilmesi de bundandır.

Yapılan bir ibadetin, hayır işinin başkalarına anlatılması uygun değildir. İbadetlerde gösteriş yapılması doğru değildir. Ancak farz olanın teşvik maksadı ile açıktan yapılması yerine göre caiz olabilir.

H – PEYGAMBER (AS) LA İLGİLİ ŞİRK

Yüce peygamberimiz hayatı boyunca şirkle mücadele etmiştir. Peygamberlik görevi süresince insanları Allah'ın varlığına ve birliğine davet etmiştir. Davetinin özü “Allah’a iman et kurtul” olmuştur.

a) Peygambere uymak şirk midir ?

Peygambere inanmak ve ona uymak Allah'ın emridir. Kur'an'da şöyle buyrulur :

-“Peygamber size ne getirdiyse onu alın. Size neyi yasakladıysa ondan sakının”(Hasr:7)

-“Kim Allah'a ve peygambere itaat ederse, Allah onu altından ırmaklar akan cennete koyacaktır. İtaat etmeyeni de ebedi kalacağı cehenneme koyacaktır.”(Nisa : 13-14)

-“Allah'a itaat edin, Resule itaat edin” (Maida : 92)

-Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin, işlerinizi boşa

çıkartmayın”(Muhammed:33)

Peygambere uymak ona itaat etmek Allah'ın emridir. Peygambere uyan, Allah'ın emrini yerine getirmiş olur.

Peygambere uymak, O'nu Allah'la aramıza sokmuş olmayız. O'nu aramıza Allah koymuştur.

"Efendim O da bir insandı" deniliyor. Evet o da bir insandı ama O, insanların en şerefli, alemlerin efendisiydi. Her şey onun yüzü suyu hürmetine yaratılmıştı. O, bütün insanlığın peygamberi ve ahir zaman peygamberidir.

b) Peygamberi sevmek şirk midir?

" Hem Allah hem de peygamber ikisi de sevilmez" diyenler oluyor. Neden sevilmesin. Allah "sevin" demiş, kendisi de "Habibim" demiş. Bir evlat nasıl anasını da, babasını da severse, Müslüman Allah'ını da sevecektir, peygamberini de sevecektir. Peygamberini sevmesi şirk olmaz.

Böyle iddialar, Müslümanları peygamberlerinden uzaklaştırma gayretleridir.

c) Sakal-ı şerifi öpmek şirk midir?

Sakal-ı şerif ziyareti, saygı gösterilmesi ve öpülmesi de şirk değildir. Sakal-ı şerif peygambere aittir. Topkapı'daki emanetlere ziyaret ve saygı gösterilmesi şirk midir? Onlar bize hatıradır. Sevgimizden dolayı ilgi duyarız.

Ne zaman şirk olur? Eğer biz sakal-ı şerife tapar, ondan bir şey ister ve beklersek o zaman şirk olur.

d) Peygamber (as)a salavat getirmek şirk midir? Neden şirk olsun? Peygamber "bana salavat getirin, ben haberdar edilirim" demiştir. Cebrail (as) peygamberimize "adın anılıp da salavat getirmeyenin burnu sürtülsün" demiş, peygamberimiz "Amin" demiştir.

Allah Kur'an'da şöyle buyurur :

-"Allah ve melekleri, peygambere çok salavat getirirler. Ey iman edenler! Sizde ona salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin" buyurmuştur. (Ahzab : 56) Buna göre salavat getiren Allah'ın emrini yerine getirmiş olur.

Biz peygamberin şefaathine nail olabilmek için onu sevmek, ona uymak ve ona salavat getirmek durumundayız.

e) Peygamberden şefaathine nail olmak şirk midir? Peygamberimize şefaathine hakkı verilmiştir.

Peygamberimiz Allah'ın izin verdiği kimselere şefaathine edecektir.(Taha:109) Çünkü şefaathine Allah'tandır. (Zümer:44) "onun izni olmadan kim şefaathine edebilir?"(Bakara:255) + (Sebe:23) + (Enbiya:28) + (Yunus : 3)

Peygamberimiz : "Kıyamet günü bana şefaathine hakkı verilir" demiştir. (Buhari:2/2224)

f) Ezan duası yapmak şirk midir?

Peygamber (AS) bir hadislerinde şöyle buyurur :

"Kim ezandan sonra: Allahümme Rabbe h'azihid davetit temma. Vessalatil kaime eti Muhammeden 'il vesilete vel-fazilete vebashü mekamen Mahmünden illezi va'adtehü inneke la tüflihul miad derse yani :

"Ey bu ezanın ve kılınacak olan namazın sahibi olan Allah! Peygamberin olan Muhammed'e vesileyi ve fazileti ver. Onu vaat ettiğin makamı mahmud üzere dirilt" derse "ona kıyamet günü mutlaka şefaathine helal olur" demiştir. (Buhari Ezan : 8)

Allah Resulüne uymakla, onu sevmekle, ona ait şeylere hürmet etmekle salavat getirmekle, ezan duası yapmakla ve şefaathine ummakla şirke düşülmez. Bazı iddiaların ardında gizli maksatlar oluyor; peygamberi unutturma ve ondan uzaklaştırma gibi...

Yalnız bazı şeylere dikkat etmek gerekir. Hz. Ömer (RA) peygamberin dibinde eğleştiği ağaca yanlış yönelişler karşısında o ağacı kökletmiştir.

Bugün Kabr-i şerifinde pencere demirlerini öpmeye, yün sürmeye kalkanlara mani olunması da yanlış bir hareketin yapılmasını önlemektir.

Şu ifadelerden mutlaka kaçınmalıyız :

-İmdat ey Muhammed! Şefa'at ey Muhammed! Bizi kurtar denmemelidir.

Ya ne denmelidir? "Allah'ım bizi peygamberimizin şefa'atinden ayırma, şefa'atine nail olan kullarından eyle!" diye dua edilmelidir. Kurtarıcı tek Allah'tır.

"Bir de Peygamber Allah'ın nurundan yaratılmıştır" diyerek onu Allah'ın bir parçası imiş gibi gösterme hatasına düşülmemelidir.

g) Hacer'ul – Esved'i öpmek şirk midir? Hac ve umre de Kabe duvarındaki cennetten geldiği bildirilen siyah taşı öperiz. Neden öperiz? Peygamberimiz öpmüştür, öpmek sünnettir. Bizde peygamberimiz (AS) öptü diye öperiz. Hz. Ömer (RA): Ey taş bilirim ki sen ne fayda verirsin, ne de zarar verirsin. Seni peygamber (AS) öptü diye öpüyorum" demiştir.

Hacer'ul-Esved-i öpen ondan bir şey beklemeden öper, ona tapınmaz, ondan istekte bulunmaz. Bir şey bekler, bir şey isterse şirke düşer.

İ - KİŞİLERLE İLGİLİ ŞİRK

Şirk konusundan bahsedince bazılarının işine gelmiyor. Tepki gösteriyor, karalıyor, iftira bile atmaktan korkmuyor.

Allah'la kul arasına kimse sokulmamalıdır. Cenab-ı Allah kullarını yaratmış, onları başıboş bırakmayıp peygamberler göndermiş, emir ve yasaklarını tebliğ görevi vermiş, kendisine kulluk görevlerini yapsınlar diye.

Peygamber (AS)dün sonra da kulların Allah'ı sevmesi ve kulluk görevlerini yapmaları için din büyüklerimiz bu görevi sürdürmüşlerdir.

Hz. Peygambere vahiy getiren Cebrail 'as) nasıl kul ile Allah arasına girmemiş ise, peygamberimiz ve dini tebliğ edenlerde Allah'la kul arasına girmiş olmaz.

Mektup taşıyan postacı, mektubu gönderenle alıcı arasına nasıl girmiyor, vasıta görevi yapıyorsa, dini tebliğ edenler de vasıta'dır, vesile olan kimselerdir. Onları vesile kılan da Cenab-ı Allah'tır.

Dini tebliğ edenleri dinlemek, onlardan din öğrenmek, insanın görevidir. Ne imanına, ne de itikadına zarar verir.

Peygamber (AS) Hz. Ali(RA)a şöyle demiştir :

-“Ya Ali, senin vasıtanla birinin hidayete erişmesi, senin için dünyalara bedeldir” demek ki, bu hayırlı bir hizmettir.

Bugün öğretmenin öğrencilere bilgi vermesi ve yol göstermesi, araya girmek değildir.

Zaten kendisini bilen bir insanın usulü, adab-ı bırakarak, haddi aşarak, Allah ile kul arasına girmek İslam'da yoktur. Bu ifade Hıristiyanlık için geçerlidir. Kul ile Allah arasına papazlar girer. Günahı itiraf ettirir, vaftiz ederek günah bağışlar, cennet koyar, istemediğini de aforoz edip cehenneme koyar.

a) İslam'da kula kulluk olmaz. Kula sığınılmaz. Kuldun herhangi bir beklenti olmaz.

Peygamber (AS)ın ifadesine göre Müslüman her önüne gelene “Efendim” demeyecektir. (R.Salihin : 3/1725)

Kişiler yol gösterici olabilir, öğretici olabilir, ama önder ve rehber Hz. Muhammed (sav)dir. O herkesin peygamberi, hepimizin rehberi ve önderidir. “O öldü sen falana uy” demek yanlıştır. O ahir zaman peygamberidir. O'nun rehberliği ve önderliği kıyamete kadardır. O'na uymayan zelil olur.

Hız. peygamber (as) hayatı boyunca insanlardan farklı bir davranış beklememiştir. Kendisine hizmet edilsin istememiştir. Ashabına ikramda bulunmuş, “Efendiniz nerede?” diyen yabancı elçiye “Efendi hizmet edendir” cevabını vermiştir. Mescid yapılırken bir işçi gibi çalışmıştır. Yemek hazırlanırken “bende odun toplayayım” demiş, odun toplamıştır. Abdest alırken eline ayağına su döktürmemiştir. Kendisi için ayağa kalkılmasını istememiş “başkalarının krallarına yaptığını bana yapmayın” demiştir.

Allah Resulü kendisine aşırı ilgi gösteren birine :

- Ben Allah'ın kulu ve elçisiyim. Demiştir.

Birgünde huzuruna çıkıp heyecanlanan kadına :

-“Niye heyecanlanıyorsun? Ben Kureyşli kuru ekmek yiyen bir kadının oğluyum” cevabını vermiş, onu sakinleştirmiştir.

Bir hadislerinde de : “insanların kendileri için ayakta dikilmelerinden memnun olan kimse, cehennemdeki yerini hazırlasın” buyurmuştur. (Tirmizi, Adap : 47)

Bakın bunlar ne güzel örneklerdir.

Kur'an-ı Kerim de şöyle bir uyarı var : “Yahudiler Allah'ı bırakıp bilginleri olan hahamlarını, Hıristiyanlar da rahiplerini ve Meryem oğlu İsa'yı Rabler edindiler. Halbuki onlara tek ilaha kulluk etmeleri emrolundu. Ondan başka tanrı yoktur. O, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır.”(Tevbe:31)

Bu ayete göre tek kulluk edilecek Allah'tır. Allah'tan başkasına Müslüman meyletmeyecektir.

Peygamber efendimizin çok anlamlı bir sözü şöyle naklediliyor : “Din adamları, onlara bazı şeyleri helal kılıyorlar, onlar da o şeyi artık helal görüyorlardı. Bazı şeyleri de haram kılıyorlardı. Onlarda o şeyleri artık kendilerine haram sayıyorlardı.” (İbn-i Kesir:2/ 348)

Allah'tan ve Resulünden başka emir ve yasak koyma yetkisi kimseye verilmemiştir. Yahudilerin ve Hıristiyanların düştüğü yanlış yola düşülmemelidir.

b) Kişiyi teslimiyetin ölçüsü :

Sevgili peygamberimiz (as) : “Ben kral peygamber olmakla, kul peygamber olmam arasında serbest bırakıldım, kul peygamber olmayı tercih ettim” buyurmuştur. (B. Hadis Kul. 5/139)

Kul acizdir. Herkes önce kendini kurtarmak durumundadır. Diğer peygamberler bile “Nefsi, nefsi diyerek kıyamet gününde kaçışacaklardır. Peygamber (AS) dan dua isteyeceklerdir.

Bir kişi için “falanca son anda yardım eder, imanla gitmemizi sağlar, kıyamette de kurtarır” demek şirke görür.

Rahmetli H. Salih Tarıbuyruğu Hoca Efendi çok muhterem biri idi. İhtiyardı biri ona elini öpüp :

-Son anda ve kıyamette bana yardım et hocam! demişti. Hoca öyle bir tepki gösterdi ki :

- Defol ! beni de günaha sokma, git tövbe et demişti.

-“Falanca günahları affettirir, sıratı koltuğunun altına alıp geçirir, kıyamette şefaah eder.” yanlış olur.

- “ Sen gel, ihvan sana sevaplarından verir kurtarır” (Bak. Lokman :33)

-“ Sen zaman zaman halini falana arz et, o Allah'a arz eder” gibi ifadeler şirk kokan ifadelerdir.

Risale-i Kuşeyri de şöyle denmektedir :

“Kişinin havada uçacak kadar kerametlerle donatıldığını görseniz dahi, buna kanmayın. Siz onun Allah'ın emirlerini ve yasakları karşısındaki tavrına, hududu

koruyup korumadığına, şeriatı uygulayıp uygulamadığına bakın” (Risale-i Kuşeyri : 1 / 103)

Beyazıd-ı Bistamiye “bir kişiyi öyle överler ki, gelin gidip görelim” der. Karşıdan onun kible tarafına tükürdüğünü görünce döner ve “Peygamber (AS) a saygısı olmayanın manevi değeri mi olur!” der.

Kayıtsız şartsız teslimiyet kişilere olmaz. Yüce Allah’a olur ve Allah’ın emriyle peygamber (as)a olur.

İnancımız da masum insan yani günahsız düşüncesi yoktur. Atalarımız :”Duvara dayanma yıkılır, insana güvenme ölür” demişlerdir. İnsan, kişiye bel bağlarsa, ortada kalır. Kıyamet gününde kendisine falana git, seni o kurtarsın denilir.

Hz. Peygamber (AS) ın vefatında bir panik bir şaşkınlık oldu. Ne dediğinin farkında olmayanlar oldu. Bu arada Hz. Ebu Bekir (RA) yüksek sesle : “Kim Muhammet (as)a tapıyorsa, bilsin ki o, ölmüştür. Kimde Allah’a tapıyorsa, Allana bakidir” deyip ortalığı yatıştırmıştır.

İlim irfan sahibi kişilere, bir hastanın doktora yaklaşması gibi yaklaşılr. Dünya işleri için istişare edilir. Ahiret işleri içinde sorulur, dinlenir ve öğrenilir. Hayır duası alınır. Tavsiye ve öğütleri dinlenilir.

c) Kişiyi Saygıda Ölçü :

Değişik maksatlarla insanların karşısına çıkanlar olduğu gibi, çıkarılanlarda oluyor. Hatta hatalarını, kerametlerini gizlemek için yaptığını veya Allah’tan izin alarak hata yaptığını söyleyebiliyor.

Kendini bilen haddini bilir; fazla ilgiden, elinin öpülmesinden, övgüden rahatsız olur. Karşısında divan durulsun istemez. Çünkü peygamber ‘as)ın “insanların kendileri için ayakta dikilmelerinden memnun olan cehennemdeki yerini hazırlasın” (Tirmizi, Adap : 47) hadisini bilir.

Bir insana saygıda sevgide aşırı gitmemek lazım. Peygamberimiz :” Bana başkalarının krallarına yaptığını yapmayın” demiştir.

Birde resim taşıma ve resme saygı oluyor. Bu da yanlıştır. Her şeyden önce bir resim karşı cinse haramdır. O resme bakamaz, taşıyamaz, asla resme bakarak ibadet edemez, şirkir.

Bu konudaki hüküm şudur :

“ Bir alim, bir şeyhin resmini tazim için, himmet bekleyerek taşımak, öpmek caiz değildir. Yardım Allah’tan beklenir. Böyle yapmak batıl dinlerdeki resim ve heykele tapmaya benzer. Eğer resi, sadece bir hatıra için taşınabilir.” (Doç. Dr. Ahmet Gürtaş- Günümüzün Meselelerine Fetvalar. S. 116)

Bu konuda Halil Güneç hoca efendi de, M. Esad hoca efendi de aynı fetvayı vermiştir.

d) Kişiyi Övgüde Ölçü :

İslam’a göre aşırı övgüde yergide yasaktır. İslam büyükleri kendini bilmezlerin aşırı övgülerinden hep rahatsız olmuşlardır. Övgü, cahil insanın nefsini okşar.

Peygamber (AS) : Beni övmeyin. Ben ancak bir kulum. Bana sadece Allah’ın kili ve Resulü deyin” buyurmuştur. (Buhari Enbiya : 48)

Bir İslam büyüğü “sık sık elimi öpüp durmayın çok tevbe etmek durumunda kalıyorum” derdi, elini öptürmezdi.

Allah’ın sıfatlarından olan bazı sıfatlar ve özellikler kişiler için kullanılmamalıdır.

Mesela; Gavs (sığınılan), Gavs-ı Azam, Gavs-ı Ekber (büyük sınak) denmez. Çünkü tek sığınılan yüce Allah’tır. Denirse, şirk koşulmuş olur. Ekber, Azam sıfatları yüce Allah’a mahsustur.

Bu konuda Halil Güneç Hoca Efendi şöyle der :

-“Kişilerin makam ve derecelerini iyi bilen Allah’tır. Onlar için falan zat kutb-ı zamandır veya Gavsdır. Falan halimizi bilir, kalbimizden geçeni bilir” demek asla caiz değildir. Bunun kişinin durumuna göre şirk olduğunu söyleyenler vardır.

“Falanın ruhu hazırır, bilir” demek küfre götürür. Hz. Peygamber bile vahiy gelmezse, cevap veremezdi. Kur’an Onun gaybı bilmediğini bildirir. (A’raf:188) (Günümüz Meselelerine Fetvalar 1/99-100)

Kimseye abartılı davranılmamalı, kimse uçurulmamalıdır. Herkesin beşer ve beşer olmanın zaafı içinde olduğu unutulmamalıdır.

e) Kişiyi Vesile Kılmak :

Hidayet, kurtuluş kişiden, kuldan istenmez. Yardım Allah’tandır. Allah’tan başkasından bir şey istenmez, beklenmez.

Fatiha suresinde :” Allah’ım ancak sana kulluk eder, ancak senden yardım isteriz2 deriz. Bu yardım, sağda olsa, ölmüş de olsa asla bir kuldan beklenmez.

Kur’an’da : “ Allah’a yaklaşmak için vasıta arayın” (Maida : 35) buyruluyor. Mesela; ilaç iyileşmek için vasıta. Doktor vasıta. Doktor vesiledir. Diyelim ki; dua vesiledir. “ Ya Rabbi! Hidayet ver “ deriz, duayı vesile kılarız. Dua ederken; Kur’an aşkına, peygamber aşkına, salih kimselerin, veli kullarının hürmetine...”deriz. ama “imdat” diyerek kimse çağrılmaz. Arapların şefaathçi olsun diye putlara yöneldiği gibi her hangi bir kula yönelinmez.

Biri Hz. Peygambere gelir :

-“Ya Resulallah gözlerim kapandı benim için dua et” der. Hz. Peygamber ona :

-Abdest al, iki rekat namaz kıl sonra:”Allah’ım! Peygamberim Muhammet (S.A.V.) ile sana tevessül ediyorum. Ey Muhammet (S.A.V.)gözlerim açılması için senin şefaathçi olmanı istiyorum. Onun hakkımdaki şefaathini kabul buyur” de. “Bir ihtiyacın olunca da hep aynısını yap” demiştir. Adam aynısını yapmış gözleri açılmıştır. (Tirmizi Davat : 49)

Yani peygamberden istenmeyecek, peygamber vesile kılınacaktır.

f) Kişinin Elini Öpmek :

Nikah düşen kimseler birbirine dokunamaz, elini öpemez. Yaşlı bir kadının eli öpülebilir ama erkek ne kadar yaşlı olursa olsun erkeklik duygusu ölmediği için bir kadın elini öpemez. Peygamberin eli hiçbir yabancı kadın eline değmemiştir. Dinde el öpmek, saygı ifadesi de değildir. Dinin emri de değildir. (Prof. Dr. Faruk Beşer, Hanımlara Özel Fetvalar : 1/77-83)

Peygamber (as)a biat alan kadınlar : “Bizim elimizi tutmayın” deyince: “ Ben kadınların elini tutmam” cevabını vermiştir. (Halil Güneç, G. M. Fetvalar: 2 / 164)

Her organın bir zinası olduğu bildirilmiştir. Yabancı insanların dokunması da zinadır. Bu konuda kendisinden din öğrenilen kişi, herkesten çok daha hassas olmalıdır. Kim olursa olsun, kadınlara el öptürmekte sakınca görünmüyorsa, itikat düzgünlüğü yok denektir. Öpemde öptürmekte günaha girer. Helal saymanın ise boyutu farklıdır.

g) Kul günahsız olur mu ?

Kul hatasız olmaz. Herhangi bir kimseyi hatasız kabul etmek, büyük hatadır. Hatasız tek Cenab-ı Allahtır.

Bir insanın yazdığı kitabı kusursuz kabul etmek de tehlikelidir. Kusursuzluk Allah'a mahsustur. Kur'an hatasızdır. Atalarımız : "düşmez kalkmaz bir Allah" demişlerdir.

Bir hadiste "her insan hata eder, hata yapanların en hayırlısı, tevbe edendir" (Tirmizi Kıyamet : 49) buyrulmuştur.

Peygamberlerin bile "Zelle" denilen hataları olmuştur. Bu insan olmanın zaafıdır.

Sevdiğimiz bir kimseyi günahsız, hatasız görmek İslam itikadına uymaz. İtikad düzgünlüğü, kerametten üstündür.

Bir insanın günah işlemede keramette aranmaz, hikmet de aranmaz.

h) Kul şefaata eder mi ?

Cenab-ı Allah'ın şefaata hakkı ve izin verdiği kimseler dinimizde bildirilmiştir.

Peygamber (as) cenab-ı Allah'ın izin verdiği kimselere şefaata edecektir.

Salih kimseler, Rabbim izin verirse insanın hidayetine vesile olurlar.

Kimsenin şahsına iltica olunmaz. Kula iltica şirktir. Kula "yetiş, kurtar" denmez. "imdat" denilerek yardım istenmez.

Enbiya suresinin 255 ayetinde " Allah'ın razı olduğu kimseden başkasına şefaata yoktur" buyrulmuştur.

Peygamber (as) kızına şöyle demiştir :

-“ Peygamber kızımı diye güvenme” demiş bize mesaj vermiştir. Peygamberimiz amcası Ebu Talibi, İbrahim peygamber babası Azeri, Nuh oğlunu, Lut hanımını kurtaramamıştır.

İyilik de kötülük de Allah'ın yaratması ile olur. Kul Allah'ın izni olmadan bir şey yapamaz. Almak, vermek, yok etmek Allah'a mahsustur. Kulda bu vasıfları görmek şirktir.

i) Kuldandan yardım beklemek

Yardım, Allah'tandır. Allah'tan beklenen, kuldandan beklenmez. Allah'tan istenilen kuldandan istenmez.

İbrahim (as), Nemrut tarafından ateşe atılınca yanmadı. Ateşe atıldığında ona Cebrail (as) gelip :

- Sana yardım edeyim mi? Deyince İbrahim (as) :
- Hayır, ben Allah'tan isterim, dedi. "Allah bana yeter" dedi.

İslam büyükleri şöyle der : " Eğer İbrahim (as)ın Cebrail'den bir beklentisi olsaydı, ateş onu yakardı."

Kur'an'da : " Yardım ancak Allah'tandır" (Al-i İmran : 126)

Yusuf peygamber, zindanda arkadaşından yardım istedi ve zindandan da çok kaldı.

İ. Birgüvi Hazretleri şöyle der : " Medet ya Resulallah !" demek tehlikelidir. Demek ki, Allah bırakılıp peygamberden bile yardım istemek şirktir.

"Falanın sayesinde işimiz oldu " denmez.

Bir insanın son anda imanlı gidip gitmemesi de Cenab-ı Allah'ın lütfuna, ihsanına bağlıdır. Kurtuluş ve hidayet ancak Allah'tandır. Rabbi dilerse, kul kurtulur. "Allah sonumuzu hayretsin", "Allah'ım iman Kur'an nasip et demek bundandır.

Papazların kendilerinde gördüğü vaftiz, aforoz yetkisi kimsede yoktur. Zaman zaman dışardan birileri geliyor. Bunlar Moan tarikatı temsilcileri oluyor veya Hintli Mataji gibi kimseler oluyor. Veya Seyyid adı ile dolaştırılan kimseler oluyor. Veya şifa dağıttığı söylenen kimseler oluyor. Böyle kişilere inanmak ve onlardan şifa beklemek, İslam inancıyla asla bağdaşmaz.

24.04.2002 tarihinde İstanbul'a Hintli Mataji geldi. Gazetelerden öğrendiğimize göre; salon ağzına kadar dolu. Ne istiyorlar ?

- Rahatlamak, şifa bulmak.
- Ondan çıkan ilahi enerji ile buluşmak.
- Ona secde edip boşalmak.
- Ayağını yıkadığı su ile şifa bulmak
- İlahi aydınlanma..

bu beklentilerin her biri şirke götüren davranışlardır.

j-) İnsan, insanı uzaktan görür mü ?

“ Falan bizi görür, halimizi bilir, bizden haberdar olur demek tevhid inancına aykırıdır. Şirkidir. Çünkü gaybı Allah bilir, gizlilikleri ancak Allah görür. Ancak her yerde Allah hazır ve nazırdır. Gaybı peygamber bile Allah'ın bildirdiği kadardır. “kimse Allah'ın bildiğinden başka bir şey bilemez” (Bakara : 255)

Halil Günenç Hoca Efendi bu konuda şöyle der.

- Bir kimse “falan gaybı biliyor”, “ Kalbimizden geçenleri bilir veya falanın ruhu hazır olup, halimize vakıftır” derse küfre girer. (G:M. Fetvalar 1 / 43 + 99)

- Gaybın bilgisi, geleceğin bilgisi Allah'a aittir. Kur'an da “Gökler de ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilemez” (Neml : 65)

Araf suresinin 88. ayetin de de :

- “Deki : Ben Allah'ın dilediğinden başka kendi kendime ne bir menfaati kazanmaya, ne de bir zararı defetmeye sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim, elbette daha çok hayır yapardım ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı” buyrulur peygamber (AS)ın bile gaybı bilmediği ifade edilmiştir.

Peygambere vahiy gelir, Salih kullara ilham yolu ile bilgi gelir. Bunun dışında kimse bir şey bilemez.

“Gaybı biliyor, biliyorum” ifadeleri yanlıştır. Gaybı medyum da bilemez. Bilselerdi bu kadar faili meçhul var, bu kadar yeraltında hazine var, onu bilirler, bulurlardı. Piyangoda en büyük ikramı kazanırlardı.

Bir zamanlar medyum Memiş, medyum Keto ile televizyon programındalar. Memiş, Keto'ya bir tokat attı ve dedi ki: “sen medyum olsaydın benim sana tokat atacağımı bilirdin!”....

Peygamber (AS) : Ben gaybı bilmem” (Enam: 50) derken gaybı başka kim bilebilir? Peygamberimizin bazı şeyler hakkında bir şeyler söylemesi, mucizedir.

Peygamber (SAV) Efendimiz “ biri gaibden haber verir de, diğeri ona inanırsa bana indirilen Kuran'ı inkar etmiş olur” demiştir. Bir başka hadislerinde de : “ Gelecekte haber veren kimseye varıp bir şeyler soran ve onun dediğini tasdik eden kimsenin kırk gün namazı kabul olmaz” (Riyazüs Salihin:1701) denilmiştir.

Büyüklerimiz bir şey ifade ettikten sonra veya bir tahminde bulunduktan sonra (Allahü a'lem) Allah doğrusunu bilir demişlerdir.

Gaybı bildiğini iddia veya başkasının gaybı bildiğini iddia veya gaybı bildiğini söyleyene inanmak şirkidir.

Fala bakmak, baktırmak da söylenilenlere inanmak da şirkidir.

k) Kul dünyada Allah'ı görür mü ?

Musa (as) Allah'ı görmek istedi. Rabbı ona “sen beni asla göremezsin” dedi.

Kul Allah'ı dünya gözü ile göremeyeceği gibi Allah, kul da tecelli etmez, Allah'ın sıfatları kula yansımaz. Böyle söylemek ve inanmak şirkidir.

Kur'an'da : O'na gözler erişemez (En'am : 103) buyrulur Allah'ın görülemeyeceği bildirilmiştir. Çünkü Cenab'ı Allah şekli ve maddi bir varlık değildir. İnsanın gözü Allah'ı görmeye müsait değildir.

Bir hadiste : “ Allah'ı görmek hiçbir kimseye mümkün ve muvafık değildir” (Hadis Ans. 17 / 1328 J. Canan) buyrulmuştur.

Rüyada Allah'ı gördüm diyen ona bir yer ve şekil izafe etmiş olur. Halbuki Allah şekilden, mekandan münezzehtir.

Ömer Nesefi : “Rüyada Allah'ı gördüğü iddiasında bulunan kimse puta tapandan daha şerlidir”(Akaid :90)

L) Kul şifa verir mi ?

Şifa Allah'tandır. Kabirlerde, türbelerde insanlarda şifa aranmaz. Derdi veren Allah dermanı da verir.

Peygamber (as) bir tabibe şöyle demiştir:

-Sen sadece hasta ile ilgilenensin tabip Allah'tır. (Ebi Davut, Tereccüt : 18)
Tabib bir vasıta ve vesiledir.

İnsanın artığından şifa olmaz. Yediği yemekte, içtiği suda şifa aramamalıdır.

Allah'la kul arasına girende şirke düşer, katanda şirke düşer.

Ölmüş kimseden de bir şey beklenmez. Ölen, geride kalanlardan haberdar olur. Fakat geriye gelemmez. Ne kendi gelir, ne de ruhu gelir. Dünyada kalanlara herhangi bir müdahalesi de olmaz. Fayda da veremez, zararda veremez. O, yapılacak küçük bir hayra ve okunacak bir fatihaya muhtaçtır.

Ölenin ruhu berzah alemine, cesedi kabre gider, dünya ile ilgili kesilir, dünyada herhangi bir icraatı olamaz. Aksini düşünmek şirk olur.

m) Kişiye kurban kesmek :

Kurban yalnız Cenab-ı Allah için kesilir. Kevser suresinde “Rabbın için kurban kes” buyrulur, kurbanın ancak Allah için kesileceği ifade edilmiştir.

Allah'tan başkasına kurban kesmek şirktir. O hayvan leş hükmündedir, eti de yenmez.

Maida suresinin 3. Ayetinde Allah'tan başkasına kurban kesilmesinin haram olduğu bildirilmiştir.

Hayatta olan kişiye de, ölmüş olan kişiye de kurban kesilmez. Kesilen hayvanın kanı oraya buraya sürülmez.

Allah için kurban, bir ibadettir. Kurban kişi için kesilirse, ibadet kula yapılmış olur ki şirktir.

Hac'tan dönene, doğan çocuğa, gelen siyasi veya bir salih kula kurban kesilmez. Yani kişinin zatı için kurban kesilmez, ancak Allah için, Allah rızası için kesilir.

Hem kişi için hem de Allah için de kesilmez. Allah için yapılan, kula da yapılırsa, işte ortak koşma bu olur.

K. ÖLÜLERLE İLGİLİ OLAN YANLIŞLIKLAR

Günümüzde en çok ölümlerle ilgili yanlışlıklar yapılıyor. Yapılan uyarılara aldırış edilmiyor. Din bilinmediği için yanlışlıklar dinin önüne geçiyor. Dinin emirleri yerine bid'atlere göre yaşanır. Küfre giriliyor, dinden çıkılıyor aldırın yok.

Allah Resulünün vefatı üzerine taşkınlıklar yapanlara Ebu Bekir(RA):”kim Muhammed'e tapıyorsa, bilsin ki o ölmüştür. Kimde Allah'a tapıyorsa, bilsin ki o bakidir” diyerek taşkınlıklar için uyarmıştır.

En büyük hata ölümü, öleceğimizi ve beklenti içine girdiğimiz kişinin öldüğünü unutuyoruz. Halbuki ölenleri görüyoruz; ellerini, dudaklarını bile kıpırdatamıyor, resmen ölüyor ve kendi ellerimizle gömüyoruz, mezar taşına muhtaç olduğu “Fatiha” yazdırıyoruz.

Ölenlerin ardından onun kemiklerini sızlatacak ve azap verecek şeyler yapıyoruz. Ağlıyoruz, isyan ediyoruz.”niye aldın” “Bula bula bunu mu buldun” gibi yakışsız sözler sarf ediyoruz.

Halbuki her nefis ölümü tadıcı, insan ne kadar yaşarsa yaşasın bir gün mutlaka ölecek. Hepimiz Allah içiniz, Allah’a dönücüyüz.

7,40,52 gün ve geceler için bir şeyler uydurarak, günahlar kid’atler işliyoruz.

Kabirleri büyük masraflarla tapınılacak yerler haline getiriyoruz. “O ölmedi, aramızda” diyoruz. Ruhunun bizimle olduğunu iddia ederek şirke düşüyoruz.

Çoğumuzun hayatını diriler değil, ölüler yönetiyor. Türbeler, kabristanlıklar hurafelerle dolu. Orada yatanlar, dirilerden yardım beklerken, diriler ölülerden yardım bekliyor. Kabir ziyareti yapalım sevap kazanalım derken şirke düşüyoruz.

Birçok yerde türbeler yapılmış ve buralar hakkında olur olmaz şeyler uydurulmuş, çare aranan yerler haline getirilmiştir. Adam ölmemiş türbesi yapılmış. Bir evin bahçesinde gece kondu türbe yapılmış, aynı gün ziyaretçi kabul ediyor. Rasgele bir ağaca çaput bağlayın, ertesi gün birçok çaput bağlandığını görürsünüz.

Türbe de dua ederek, namaz kılarak, hastanın çamaşırını bırakarak, yiyecek içecek koyarak şirke düşüyoruz.

Peygamber (as) : “ Ey Allah’ım! Kabrimi namaz kılınan, tapılan yer yapma” diye dua etmiştir. (Rumuz el-Ehadis 187 / 1)

Kabirler, türbeler dua yeri, namaz kılma yeri, adak yeri, mum yakma yeri, bez bağlama yeri değildir.

Kabirlerin yanında türbeler de yatarak, bir yerleri yalayarak, öperek veya ısırarak şifa aranmaz. Allah’tan beklenen ölüden beklendiği için şirkidir.

Türbelerin etrafını dolduran insanların hepsinin beklentisi var, oraya sığınmış hasta veya hastası var, geçimi yok, işi yok veya çocuğu olmamış hepsinin isteği var. Çocuk istiyor, zilli babanın etrafında dolaşiyor. “Alsana bir ver bana, bir bebek” diyor.

Evlenmek istiyor, imtihan kazanmak istiyor, türbede mum yakıyor, çaput bağlıyor, bir gün önceden koyduğu suyu içiyor, pirinci yutuyor, çamaşırını giyiyor.

İçki müptelasının içkiyi bırakması için akla hayale gelmedik işler yapılıyor. Hasta için mantıksız yollara başvuruluyor.

Bunlar şirkidir. Puta tapar gibi şirkidir. Çünkü orada yatan, kimseye fayda da veremez, zarar da veremez. Ondan çok şey bekleniyor. Halbuki o, bir fatiha üç İhlas veya bir yasin okunsun diye bekliyor.

İslam inancına göre; istek ve arzular, her şeyin yaratıcısı ve her şeyin sahibi olan Cenab-ı Allah’tan istenir.

Kabir ibret almak, ölümden ölüden ders almak ve insanı mahveden hırslardan kurtulmak için ziyaret edilir.

Başlangıçta taşkınlıklar yapıldığı için peygamberimiz kadınlara kabir ziyaretini yasaklamıştır. İslam yaşanır hale gelince de müsaade etmiştir.

Kurban ancak Allah için kesilir ve bir ibadettir. Türbelerde kurban keserek bu ibadeti Allah’tan başkasına yapmak şirkidir.

Fetva kitaplarında insan için kurban kesilmesi küfürdür. “Kesilen leş hükmündedir” denmiştir. Oralarda kesilen kurban, adak kaderi değiştirmez, hiçbir faydası yoktur. Ancak insanı altından kalkamayacağı vebalin altına sokar.

Halil Günene hoca efendi şöyle der : “ Herhangi bir liderin gelişi münasebetiyle şerefi için veya salih bir kimsenin kabir için adanmış bir hayvan kesilirse, eti haramdır, yenmez. Allah için kesilmemiştir. O kişiye veya salih kişiye tazim için kesilmiştir.2 (GMF : 1 / 296)

Peygamberimiz şöyle buyuruyor :

“Allah kabirleri çok ziyaret eden kadınlara ve kabirlerin üzerine mescitler yapanlara, kandiller takanlara lanet etsin” (Hadis ANS : 15 / 131)

Kur’an’da şöyle bir uyarı var :

-“ de ki : Ne dersiniz; size Allah’ın azabı gelse veya kıyamet gelip çatıverse size, Allah’tan başkasına mı yalvarırsınız ? Doğru sözlü iseniz söyleyin”

“Bilakis yalnız Allah’a yalvarırsınız. O da sizden dilerse o belayı kaldırır ve siz ortak koştüğünüz şeyleri unutursunuz” (En’am : 40-41)

-“Allah’la birlikte kimseye yalvarmayın” (Cin suresi : 18)

Müslüman, namazların her rekâtında dediği gibi : “Rabbimiz! Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet (yardım) umarız” (Fatiha : 5) diyecektir.

Hz. Ömer zamanında Hz. Peygambere ziyaret edilen ve altında biat alınan ağaç, peygamberin vefatından sonra ilgi gösterilmeye başlanınca, halife Ömer ağacı kökletip atmıştır.

Bur husus da Konya’da, Efes’te yarım hacı olunmaz. Ne zaman, nerede, nasıl hacı olunacağı Kur’an’da ve hadislerde bildirilmiştir.

Bir kimsenin bir kabir ziyaretinde “ Ey falan benim şu işimi hallet”, “Falan türbeye ziyarete gittim işim oldu”, “ Falana adak adadım kabul oldu” sözleri şirke götüren sözlerdir.

Kabirler , inancımız çerçevesinde ziyaret edilirse, bu ziyaret sevap kazandırır, hayra vesile olur.

Ömrünü tamamlayıp, ahiret alemine irtihal edenin dünya ve dünyadakilerle ilişkisi bitmiştir, tasarruf gücünde kalmamıştır. Onun için bir Müslüman, imanına zarar verecek davranışlardan mutlaka kaçınmalıdır. Her Müslüman dinini güzel bir şekilde öğrenmelidir. O zaman zaten bu duruma düşülmez. Yatırın Allah’la dilek sahibi arasına girip elçi, aracı olamayacağı bilinir. Bir yatıra sığınmanın şirk olduğu bilinir.

Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından türbelere uyarı levhaları asılmıştır. Bu levhalarda şunlar yazılıdır :

- Para atılmaz.
- Adak adanmaz.
- Mum yakılmaz.
- Kurban kesilmez
- El-yüz sürülmez.
- Bez, çaput bağlanmaz.
- Taş, para yapıştırılmaz.
- Türbelerin içinde yatılmaz
- Yiyecek şeyler bırakılmaz.
- Eğilerek, emekleyerek girilmez
- Türbe ve yatır etrafında dönülmez
- Türbe ve yatırlardan medet (şifa) umulmaz.

Bu uyarılara rağmen her türbede her gün aynı şeyler tekrar tekrar yapılmaktadır.

Bir insan türbeye gitse, bir şeyler yapsa ve yaptıklarının faydasını gördüğüne inansa, şirke düşmüş olur.

Kimse kendini aldatmamalıdır. Türbelere gitmenin hiçbir faydası olmaz. Ancak ziyaret edilip dualarda vesile kılınabilir.

İçinde bir Bektaşî’nin de bulunduğu gemi Karadeniz’de fırtınaya tutulur. Yolcular birer evliyaya adaklar adar. Bektaşî’ye sende bir evliyaya adak adada kurtulalım derler. Bektaşî ellerini açarak:

-Bu fırtınadan kurtulursam adını bilmediğim evliyanın türbesine bir adağım olsun der.

- Hiç ismini bildiğin yok mu ? derler.
- Pek çok var ama, hepsini birer kere aldatmışsam da!....der.
- Türbeler, günaha girmeden, şirke düşmeden ziyaret edilirse sevap kazandırır.

L) ŞİRK ÇEŞİTLERİ

1- Heva ve hevese uymak : Kur'an'da : “ Heva ve hevesini tanrı edinen Allah'ın bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını, kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü ? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hala ibret almayacak mısınız ?” (Casiye : 23) buyrulmuştur.

Allah'a uyulmayıp, nefse, nefsin arzularına uymak, şirk sayılmıştır.

2- Allahtan başkasına sevmek : Kur'an'da: “insanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de, onları Allah'ı sever gibi severler...” (Bakara : 165) buyrulmuştur.

Hiçbir şey Allah gibi kabul edilemez ve sevilemez.

3- Allahtan başka yaratıcı tanımak :

Gökleri ve yeri yaratan Allah'tır. (Şura : 11) Hüküm Allah'ın hakimiyet Allah'ındır. Yaratan O'dur, yaşatan O'dur, öldürecek olan da O'dur. Ondan başka her şey yaratılmıştır, yok olacaktır.

4- Allah'tan başkasından korkmak : Ecelini, rızkını onun bunun elinde aramak.

5- Allah'a eş ortak koşmak

6- Medyunu, falcıyı, büyücüyü güç olarak görmek:

Kur'an'da : “Gaybın bilgisi Allah'ın yanındadır. Onları Allah'tan başkası bilmez. O karada, denizde ne varsa bilir. O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi bile bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır” (Enam : 59) buyrulmuştur.

7- Ruh çağırarak, reankarnasyona inanmak.

8- Sağlam itikad sahibi olmamak : “ Onların çoğu ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler” (Yusuf : 106)

9- Allah'a karşı aracı kabul etmek :

(Allah'ı bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler : Onlara, bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler...” (Zümer : 3)

10- Allah'a kız oğul isnat etmek : (Tевke : 30)

11- Allah'a yer ve şekil belirlemek

12- Allah'tan başkası için iş yapmak.

Bir hadislerinde Peygamberimiz : “Allah ancak kendi rızası için yapılan ibadetleri kabul eder” buyurur. (Nesai, cihad : 24)

Bir şey ya Allah içindir yada başka şey içindir. Hem Allah için hem de başkası için olmaz. Mesela; “ şunun için, bunun için hassaten, bilhassa Allah rızası için fatiha” denmez. Allah içinde oluversin şeklinde ortak koşulmaz.

Bir hadislerinde de Allah Resulü şöyle buyurmuştur :

- “Ümmetim hakkında en çok korktuğum şey, Allah'a şirktir. Bu sözümle ümmetimin dönüp de tekrar güneşe, aya, puta tapacaklar demiyorum. Beni korkutan, Allah'tan başkası için yapacakları amellerdir. (Spor için kılınan namaz da, sıhhat niyetiyle tutulan oruçta olduğu gibi Allah rızasından başka maksatla ön plana getirme gibi) gizli gizli arzulardır “ (İ.Canan Hadis Ans : 17 / 619)

Namaz kılarken, başkası gördüğü için değişik bir tavır takınanın şirke düşme tehlikesi vardır.

İbadetlerde Allah rızasının dışına çıkmak, ibadet şuuru ile bağdaşmaz.

13- Vesile kılmak

Vesile, kılavuzluktur. Vasıta aramaktır.

Araplar, Allah'a yaklaşmak için putları vesile kıldıkları için müşrik durumuna düşmüşlerdir.

Kur'an da şöyle buyrulmuştur :

-“ Resulüm! De ki : Allah'ı bırakıp da ilah olduklarını ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler.” (İsrâ : 56)

-“Onların yalvardıkları bu varlıklar Rablerine- hangisi daha yakın olacak diye-vesile ararlar. O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı sakınılacak bir azaptır”(İsrâ:57)

Resimle rabıta kurularak resmin karşısında namaz kılmak puta tapmaktan farksızdır, şirktir. İslam'da resim zaten yasaktır.

Vesile nasıl olur ?

Adem (as) hata edip cezalandırıldığı zaman şöyle dua edip peygamber (as)ı vesile kılmıştı.

-“Ya Rab! Muhammed'in hakkı için beni bağışla!” ona :

-Sen O'nu nereden biliyorsun? Denilince Adem (as)

-Ben yaratılınca başımı kaldırdım gökte “İla ilahe illallah Muhammedün Resulüllah” yazılı idi” cevabını verir.

“ Ya Rabbi! Sevgili kullarının hatırı için” diye dua edilirse yanlış olmaz.

14- Allah'tan başka yaratıcı kabul etmek :

Yaratan, yoktan var eden Allah'tır. Allah'tan başkasına “yaratıcı, yarattı” gibi ifade kullanmak yanlıştır.

Tabiat yarattı, yaratıcı tabiat da denmez.

İnsanlığın Adem(as) dan değil de maymundan geldiğini kabul etmek, düşünmek de yanlıştır. Yani bunların hepsi şirktir.

Kur'an'da : “ Allah her şeyi yaratandır2 (Rad : 16) buyrulur.

Bu konuda şeytanın ve insan şeytanlarının vereceği vesveseye işaret ederek Allah Resulü şöyle buyurur :

-“Bazıları şunu demeye kadar getirirler : “ Anladık, Allah her şeyin yaratıcısıdır. Peki Allah'ın yaratıcısı kim?” Bu durum da “ Ben Allah'a ve Resulüne iman ettim” deyin. (İ. Canan, Hadis Ars:7/169)

Kıyamet gününde Cenab-ı Allah resim heykel yapanı niçin cezalandıracak? Ona için : “ Bunlara can ver bakalım” diyecek? Yaratmak var etmek Allah'a mahsus da ondan.

15- Allah'tan başkasından yardım istemek

Kur'an da şöyle bir ikaz var :

-“Allah'ı bırakıp da sana fayda e zarara vermeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan, o takdirde sen, mutlaka zalimlerden olursun” (Yunus : 106)

Bu ayete göre Allah'tan başkasından, herhangi bir şey beklenemez, istenemez, başkasına tapılamaz. Cenab-ı Allah bırakılarak Noel Babadan, Hızır'dan veya ölenin ruhundan herhangi bir şey beklenemez.

Eskiden din törenleri yapılır, ölenlerin ruhundan yardım görme amacıyla törenler yapılır, onların ruhları çağırılır ve onlardan yardım beklenirdi. Bugün de ölmüş din büyüklerinden onların ruhundan bir şeyler bekleme meyli içinde falanın ruhu hazır, bize yardım eder diyenler olmaktadır . Hatta kabirde soruları cevaplandırmada, sıratı ve mahşerde bize faydası dokunur diye inananlar vardır.

Ölenin ruhu kim olursa olsun kimseye fayda veremez. Çağırırsan gelmez, gelmek istese gelemez. Bunun için “Ey, falan yetiş!” demek şirktir.

Ölenin ruhu bir başka bedene de geçemez. Ölenin ruhu berzah alemine gider, orada kıyameti bekler.

Kur'an da : “onlar görmüyorlar mı ki, nice kavimleri helak ettik. Onlar tekrar dönüp de bunlara geldiler mi?” (Yasin : 31) buyrulurken ölenlerin ruhlarının geri dönmeyeceği bildirilmiştir.

- İnkâr eden: “ Rabbim beni geri gönder” der. Onların bu söylediği boş laftan ibarettir. Onlar için yeniden dirilecekleri güne kadar berzah vardır” (Mü'mimun : 99 – 100) buyrulur.

Bu iddialar hepsi boştur. Yakın zamana kadar hani göster de elle tutalım deyip ruhu inkâr edenler, sırf İslâm'a muhalefet olsun diye ruh göçünden, ruh çağırılmaktan bahsediyor, ruhlardan yardım bekliyor.

Bazı akıl hastası kimselerin kendini başkası zannetmesi, ruh göçünü temel teşkil ediyor.

Bazıları ölümle yok olmaktan korkuyor, bazıları hesap vermekten korkuyor. Ruhlar hangi bedende hesap verecek? Diyor.

Her bedeni ayrı ayrı yaratan Allah her ruhu da ayrı ayrı yaratmıştır. Her bedenin bir ruhu vardır. Bunun için bir bedenin ruhu neden başka bir bedene girsin? Allah yaratmaktan aciz değildir. Ruh neden beden beden dolaşsın?

Bazıları “sonra sizi öldürecek, tekrar diriltecek” (Bakara 28) ayetini delil gösteriyor. Bu kıyametteki diriliştir.

Ruh göçü eski Çin ve Hind dinlerinde vardır. Bu fikri Ateistlerde benimsemektedir.

Ölen kimsenin ruhundan yardım görmek öyle yayılmış ki, adam sağ kendine türbe yaptırmış, türbenin duvarına ayak resmi yaptırmış, türbenin adına Aşık Baba Türbesi demiş, boş türbeye tapınmaya başlamışlar...

Bilmem hangi babanın ruhu şifa veriyormuş, hastaları delik taşın içinden şifa bulsun diye geçiriyorlar. Ruhlar böyle bir yardımda bulunamaz, psikolojik etkinin dışında hiçbir şey olmaz. Ruhlardan ne beklenirse beklensin şirkidir. Çünkü Allah'tan beklenen hiçbir şeyden beklenmez.

Hidrellezde ateşten, sudan, ağaçtan, taştan bir şeyler beklemek yanlıştır. Yazılar yazıp suya atmak, ateşler yakıp üzerinden atlamak, bir şeyler beklemek İslâm inancı ile bağdaşmaz.

Nazar boncuğu takmak, ondan medet beklemek duruma göre tehlikelidir.

Kısmetin bağlandığına inanmak, kısmetim bağlandı demek de yanlıştır. Çünkü, insanın evlenmesi, insanın kısmeti ve rızkını Allah onun bunun eline vermemiştir.

Beni falan doktor iyileştirdi demek İslâm itikadına terstir. Çünkü derdi veren Allah'tır. Şifayı veren de Allah'tır.

Peygamber (as) bir hasta ile buluştuğunda Hz. Aişe (RA) şöyle dua ederdi diyor :

- Ey insanların Rabbi, zararı gider, şifa ihsan et, şifa veren ancak sensin. Senin şifandan başka şifa yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayacak şifa ihsan buyur diye dua ederdi (Ramuz el-E hadis 2/522) burada Allah'tan başkasından herhangi bir beklenti olamayacağı ifade edilmiştir.

16- Allah'tan başka tanrı edinmek

Araplar putları tanrılaştırdı. Hıristiyanlar İsa peygamberi putlaştırdı.

Kur'an da :”onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman edenler” (Yusuf :106)

Allah'tan başka tanrı edinmek şirkidir.

Kur'an da : “ Allah'tan başka tanrı yoktur” (Neml : 26)

-Allah'tan başkasına tapmayın! (Hud :26) buyrulur.

Peygamberler milletlerine hep : “ Ey kavmim ! Allah’a kulluk edin! Sizin ondan başka tanrınız yoktur” (Hud : 84) uyarısında bulunmuşlardır.

İslam çok tanrılığı kabul etmez.

Allah ile Tanrı kelimelerinin ayrı ayrı kelimeler olduğu açıktır. Her Müslüman “LAİLÂHE İLLALLAH” diyerek Allah’ın adını anarken Allah’tan başka bütün tanrıları reddetmiş olur.

Süleyman Çelebi : “birdir Allah andan artık Tanrı yok “ derken Allah’tan başka bir tanrı kabul etmemektedir.

Kur’an-ı Kerim’de İsrâ Suresinin 22. Ayetinde emir şudur : “ Allah’la beraber başka bir Tanrı edinme. Yoksa yerilmiş ve tek başına kalmış olursun”

En’am suresinin 102. Ayetinde : “ İşte Rabbiniz budur. O’ndan başka tanrı yoktur, her şeyin yaratandır. Öyleyse ona kulluk edin” buyrulmuştur.

Bazılarının ifade ettiği gibi Tanrı kelimesi, Allah kelimesinin dilimizdeki Türkçe karşılığı değildir. Allah, Yaratıcının zat ve sıfatlarını kapsar. Allah isminin bugün en zengin dillerde bile tam bir karşılığı yoktur. Ancak Allah yerine Allah’ın bazı sıfatlarını ifade eden kelimeler kullanılmaktadır.

Zaman zaman “tanrı” kelimesinin “Allah” kelimesiyle farkının olup olmadığı, eş anlamlı mıdır, değil midir, birbirinin yerine kullanılıp kullanılamayacağı gibi tartışmalar sürüp gelmiştir. Neticede bazıları özellikle “tanrı” kelimesini kullanırken, bazıları da tanrı kelimesini özel durumlarda kullanmıştır.

Tanrı kelimesi Türkçe bir kelimedir. İslamiyet ten önce Türklerin inandığı ve ibadet ettiği varlığın adıdır. Türk destanlarında,Orhun Kitabeleri’nde baştan beri kullanılmıştır.daha sonraları Yunus’un şiirlerinde de kullanıldığı görülmektedir. Keli,menin aslı “Tengri ve Tenri” dir. Daha sonraları kalınlaşmış Tanrı olmuştur. Türk tarihinde Tanrı kelimesi gök, felek anlamlarında kullanıldığı gibi, tapınılan, kendisine ibadet edilen, anlamlarında da kullanılmıştır. Türkler Müslüman olduktan sonra tanrı kelimesinin yerine “Allah” kullanılmaya başlanmıştır.bir zamanlar tanrı kelimesiyle birlikte “Çalap” kelimesi kullanılırken bu kelime unutulmuş gitmiştir. Allah kelimesinin yerini tutmadığından uzun süre yaşayamamıştır.

Tanrı Allah’ın karşılığı değildir. Tanrı Türkçe bir kelime, Allah ise Arapça bir kelimedir. Tanrı Allah gibi yaratıcı, hayat verici güce sahip değildir. Tanrı Allah inancının olmadığı toplumlarda insanlar tarafından yapılan ve tapınılan bir varlığın adıdır. Allah kelimesi, tek varlığa addır. Her şeyi O yaratmıştır. İhlas Suresi’nde bildirildiği gibi “Deki, O Allah birdir. Her şeyden müstağnidir. Her şey O’na muhtaçtır. O doğurmamıştır. Doğmamıştır. Hiçbir şey O’na denk değildir.”

İnanmış bir kimsenin bir kasıt olmadan Allah yerine tanrı kelimesini kullanmasında bir mahsur yoksa da; Tanrının Allah’ın ifade ettiği anlamı ifade etmediği e inançsızların ısrar lamalarına karşı,Allah kelimesi ısrarla kullanılmalıdır. İşin Müslümancası da budur. Ayrıca yeryüzündeki Müslümanların bir Allah’ın adını anmalarında büyük yararlar vardır.

Allah kelimesi, her şeyi yaradan Alemlerin Rabbi’ ndan başkası için kullanılamaz. Başka bir varlığa ad olarak verilemez. Kur’an’da ve İslam Peygamberlerinin dilinde tanrı ve ilah kelimeleri Allah’tan ayrı olarak kullanılmıştır.

İslam'ın birinci şartı olan Kelime-i Tevhid "Lailahe İllallah" (Allah'tan başka ilah yoktur.) denilirken Allah ayrı, ilah ayrı kullanılmıştır. Tanrı Arapça'da ilahın karşılığıdır. Allah ise tek ve mutlak varlığın adıdır. Tanrı kelimesinde birlik anlamı yoktur. Tanrının ve ilahın çoğulu vardır. Yani Tanrılar, ilahlar gibi. Allah kelimesinin ise çoğulu olamaz. Yani haşa Allahlar denilemez. Ayrıca Allah (cc) ın 99 ismi vardır. Tanrı kelimesi bu 99 isme dahil değildir.

Araplar taptıkları putlara tanrının karşılığı olan İlah kelimesini kullanmışlardır. Arapların bir yılın günlerinin toplamından çok ilahları vardı. Romalılar' da, Yunanlılar' da da çok tanrı inancı vardı. Hele Yunanlılarda adeta her şeyin bir tanrısı vardı. Hem de Yunan tanrıları ahlaki ilkeleri olmayan, yüz kızartıcı suç işleyebilen varlıklar olarak kabul ediliyordu.

17- GAYBI BİLDİĞİNİ İDDİA ETMEK:

Gelecekte haber verdiğini iddia etmek veya birinin geleceği bildiğine inanmak " falanca geleceği biliyor, hem de insanın içini okuyor" demek şirktir.

Bir grup insan gelerek peygambere;

-kahinler hakkında ne dersiniz? Derler.

Peygamberimiz:

-Doğru değil, der. Bunun üzerine o kimseler:

-Ya Rasulallah ! onlar bize geleceğe ait haber veriyorlar ve çıkıyor.

Peygamberimiz şu cevabı verir;

-Onların çıkan haberleri, cinlerin meleklerden sızdırıp, kahinlerden birinin kulağına fısıldadığı şeylerdir. (Riyaz üs Salihin:1700)

Gaybı cinlerde bilemezler.bu durum Kur'an'da şöyle ifade edilir.;

"Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman ancak değneğini yiyen kurt onun ölümünü cinlere fark ettirdi... şayet cinler görülmeyeni bilmiş olsalardı alçak düşüren bir azap içinde kalmazlardı. "(Sebe:14)

-“Gaybı Allah'tan başkası bilmez.” (En'am:59)

-“Allah görüleni de, görülmeyeni de bilir.” (Rab:9)

-“Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez.” (Nebi:65)

-“Kıyametin vakti hakkındaki bilgi, ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine

hiçbir kimse nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir. Her şeyden haberdardır. (Lokman:34)

Allah'tan başkası geleceği, gizliliği bilmez.

Peygamber (as) söyle buyurur : gelecekte haber veren bir kimseye varıp bir şeyler soran ve onun dediğini tasdik eden kimsenin kırk gün namazı kabul olmaz. (R.Salih'in:1701) çünkü yapılan işin İslamla ilgisi yoktur. Kur'an ve Hadislerde açıkça bildirilenin dışında davranmak, insanı günaha sokar.

18- GÖSTERİŞ YAPMAK

Riya haram kılınan bir davranıştır. Gösteriş için ibadet eden şirke düşer.

Bu konuda Peygamber (as) şöyle der;

-“Sizin için en çok korktuğum husus küçük şirktir.”

-Küçük şirk nedir diye sorarlar: Allah Rasulü ;

-“Riyadır.kıyamet günü Allah riyakara, git yaptığının karşılığını ondan al dinilecektir” der (Ahmet Bin Hanbel, Müsnet ;V-428)

-“ Bir adamın mevki dolayısıyla amelde bulunmak, gizli şirktir.” (Ramuz El Ehadis: 215) bu tazim olur, beklenti olur, güvenmek, dayanmak olur veya izzet aramak olur.

Peygamber (as)

-“Ümmetimde şirk, düz taş üzerinde yürüyen karıncanın ayak seslerinden daha gizlidir” (İbn-i Mace : 2-1406) diyor.

Peygamber (as) zamanında bir Hanzala vardı. Savaşta düşmana karşı öyle cesur savaşıyordu ki yaralandı. Arkadaşları Resulullah'a : “ Hanzala şehit oluyor” dediler. Peygamber (as) “ hayır!, Hanzala münafık oldu dedi”

Hanzala'ya koştular. Peygamber; Hanzala münafık oldu” diyor dediler.

Hanzala;

-“ Evet, ben kahraman desinler diye savaşıyordum” cevabını verdi.

Allah'tan başkasına yapılan hiçbir şey makbul değildir.

İnsan hayat boyu nefsiyle, insanı sapıtmayı görev edinmiş şeytanla etrafı saran fitnelerle karşı karşıyadır. İnsanın nefsi yaptığı iyilik ve kazandığı hayırların boşa gitmesi için gayret gösterirken, şeytanda insanı doğru yoldan sapıtmaya çalışır. Bunun için insanın önüne riya tuzağını kurar.

Nefis; övülme arzusu, makam mevki hırsı ve gözlerden uzak kalma korkusu ile insanın zaaflarından yararlanarak fitne ateşini körükler. İnsanın iki yüzlü davranmasına, gösteriş arzusunun kapılmasına neden olur.

Riya ikiyüzlülüktür, münafıklıktır, temelinde yalan yatar. İnsanın aslına, özüne ve görevine inkar yatar.

Riyakar insan gösteriş düşkünü insandır. Bir şeyleri Allah emretti diye yapmaz. Karşılık, menfaat gözetir. Övülme, göze batma arzusu taşır. Ahiret işi ile dünya işini birbirine karıştırır.

Allah rızası için:

Allah rızası gözetmeden yapılan işe, ortak karıştırılmış olur. Bu bakımdan riya hem inanç hem de amel açısından tehlikeli bir iştir. İnsanlardan bir şeyler beklendiği için inanç açısından tehlikelidir. Amel açısından da tehlikelidir. Çünkü riya; amelleri boşa çıkarır. Peygamberimiz ; “riyanın azı da şirktir” buyurarak az da olsa riyanın tehlikeli bir iş olduğunu bildirmiştir.

İslam inancına göre bir şey Allah rızası için olmadıkça makbul değildir. Çünkü yapılan işte gösteriş ve takdir toplama arzusu olduğundan o iş, insanlar için yapılmış olur. Mükafatını insanlardan göreceğinden, Allah'ın vereceği bir mükafat yoktur. Mesela ; hacca gitse de, cihat etse de, hayır hasenatta bulunsa da, ilahi rızaya dayalı halis bir niyet olmayınca, yapılan işin bir mükafatı olmayacağı haber verilmiştir. Ayrıca riya karıştırılamayacağı için oruç ibadeti övülmüş ve Cenab-ı Allah mükafatını ancak kendisinin vereceğini bildirmiş “ Ben ancak rızam için yapılan işleri kabul ederim.” buyurmuştur.

Bir adam peygamberimize gelerek:

-“ Ey Allah'ın elçisi! Hem Allah rızası, hem de şöhret kazanmak arzusuyla savaşıyor kimse için ne var?” diye sorar. Peygamberimiz;

-“Onun için hiçbir şey yoktur der.” O zat üç defa sorar. Peygamberimiz üç defada aynı cevabı verir ve “Allah halis olan amelden başkasını kabul etmez” buyurur.

Başka bir hadislerinde de Peygamberimiz; “ Allah'ın rızasını kazanmaya yarayan bir ilmi, sadece dünyalık elde etmek için öğrenen kimse, kıyamet gününde cennetin kokusunu duymaz.” buyurmuş, sadece maddi çıkar gözeterek elde edilen ilimden ve bu yolda yapılan işten bir mükafat elde edilemeyeceği bildirilmiştir. Halbuki İslam dini “oku” diye gelmeye başlamış ilim öğrenmek herkese farz kılınmış, beşikten mezara kadar ilim öğrenmek emredilmiştir. Fakat iş Allah'ın rızasına dayanmadığı için insanı cennete götürmemektedir.

Ebu Hureyra'dan nakledilen bir hadiste:

“Kıyamet gününde halktan ilk sorgulanacak üç kişiden biri şehit olmuş bir kimsedir ki, huzura getirilir. Allah ona ihsan ettiği nimetleri sayar, o da mahzar olduğu nimetleri ikrar eder. Allah;

-“ Bu nimetler mukabil ne yaptın? der. O da;

-“ Ya Rabbi! Senin uğrunda savaştım da şehit düştüm, deyince ;

-“ Hayır yalan söylüyorsun. Sana cesur desinler diye savaştın. Nitekim bu söz de söylenmiştir”, buyurur. Sonra verilen emir üzerine yüzü koyun sürüklene sürüklene cehenneme atılır.

İkincisi de; ilim öğrenip, öğretmiş Kur’an okumuş bir kimsedir ki, bu da huzura getirilip kendisine ihsan edilen nimetler sayılır. O’da bunları tasdik eder. Allah O’na;

-“ Verdiğim bu nimetler mukabil ne yaptın? der. O da;

-“ Ya Rab; ilim öğrendim ve öğrettim, Kur’an okudum “cevabını verince Allah;

-“ Hayır yalan söylüyorsun, ilmi sana alim desinler diye öğrendin. Kur’an-ı ne güzel okuyor desinler diye okudun. Halk da öyle demiştir” der. Verilen emir üzerine yüzü koyun sürüklene sürüklene ateşe atılır.

Üçüncüsü ise Allah’ın kendisine her türlü nimeti verdiği kimsedir ki, huzura getirilir. Allah kendisine ihsan ettiği nimetleri sayar. O’da bunları itiraf eder. Allah O’na;

-“ Verdiğim nimetlere karşılık sen ne yaptın” diye sorar.

-“ Ya Rabbi, servetimi senin yolunda harcadım,” deyince;

-“ Hayır yalan söylüyorsun, riyakarsın bunları sana cömert desinler diye yaptın, gerçekten insanlar da sana cömert demişlerdir” buyurur. Sonra emrolunup sürüklene sürüklene ateşe atılır. (Müslim)

İNSANLARIN EN ŞERLİSİ

Yüce dinimiz iki yüzlülüğü, insanların karşısına başka başka durumlarda çıkmayı münafıklık sayar. Münafığında kafirden daha tehlikeli olduğu bildirilmiştir.

Müslim’in naklettiğine göre Peygamberimiz, ikiyüzlü münafıkların insanların en şerlileri olduğunu ifade ederek şöyle buyurmuştur.

“ İnsanların bazılarına başka yüzle bazılarına da başka yüzle gelen ikiyüzlü kimseler insanların en şerlileridir.”

Rabbimizde insanların en şerlilerini bildirirken amel ve ibadetlerinde ağırdan alan, gösteriş yapan ve Allah’ı az anan kimseler olduğunu beyanla şöyle buyurur;

“münafıklar Allah’ı aldatmaya çalışırlar. Oysa O aldatmanın ne olduğunu gösterecektir. Onlar namaza tembel tembel kalkarlar,insanlara gösteriş yaparlar, ne

onlarla nede bunlarla olur, ikisi arasında bocalayarak Allah'ı pek az anarlar". (Nisa Suresi:142-143)

Allah'a karşı,insanlara karşı olan görevlerini gösteriş için yapanlar riyakardır. Yapmakla yükümlü olduğu görevlerini çıkar sağlamak için yaparlar. Yaptıkları işlerle insanların gözüne girmeye çalışırlar.

Allah; " Vay O namaz kılanların haline ki, onlar namazlarından, gafildirler. Onlar (namazlarıyla insanlara) gösteriş yaparlar (Maun Suresi:4-5-6) buyurmuştur. Demek ki insan ibadet etse de değişik maksat taşıdığı için yaptığı ibadetin karşılığını ceza olarak görecektir.

Peygamberimiz' de şöyle demiştir:

"Ümmetim için en çok korktuğum, gizli şehvet ve riyadır. Ziya riya; gece karanlığında siyah taş üzerinde yürüyen kara karıncanın ayak şamatasından daha gizlidir."

RIYA AMELLERİ BOŞA ÇIKARIR

Kutsal kitabımız Kur'an da rabbimiz şöyle buyurur;

" Ey inananlar! Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp,insanlara gösteriş için malını sarf eden kimse gibi, sadakalarınızı başa kakma ve eza etmekle boşa çıkarmayın. Onun durumu,üzerinde toprak bulunan kayanın durumu gibidir. Üzerine bol yağmur yağdığında onu çıplak bırakır. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler."(Bakara SURESİ:264)

Demek oluyor ki, yapılan bir iyiliğin teşhiri, riya karışması yapılan işi boşa çıkarır ve insana zahmetten başka bir şey vermez. Hatta iyi niyetle de olsa yapılan işlerde çok dikkatli olmak gerekir. Yahya Bin Muaz : kişini ibadetinin halk tarafından görülmesi, riyanın beşiğidir" diyerek gösteriş yapmanın doğru olmadığını ifade etmiştir.

Buhari ve Müslim'den nakledildiğine göre Peygamberimiz, riya tuzağına düşmememiz için bizi şu sözleriyle uyarmıştır;

1-" Kıyamet günü riyakara, amelini kimin için yaptıysan git mükafatını ondan al denir."

2-"Ümmetimin şirke düşmesinden korkuyorum. Gerçi onlar puta,aya,güneşe, taşa tapmazlar, ancak amel ve ibadetlerine riya karıştırırlar."

3-"Her kim yaptığı bir hayrı şöhret kazanmak için halka duyurursa, Allah onu rezil eder. Her kim bir mevki edinmek için bir hayrı halka gösterir, riyakarlık ederse Allah'ta kıyamet gününde onun bütün gizliliklerini teşhir eder."

Sözün kısası: riya her iyiliği bozar,her ameli boşa çıkarır.

İmanı bütün insanlar nefislerinin arzu ve isteklerini yenebilen kişilerdir. Onlar riya ateşinden korunurken, örnek olmaya da önem verirler. Bu konuda, insanlara iyilik yapmak, örnek olmak, hayır yarışını yapmak, insanları imrendirerek hayra sevk etmek konusunda gösterilen gayreti riya ile karıştırmamak gerekir.

19- KİBİR, GURUR VE HEVA HEVESİNE UYMAK:

Bir hadiste; “kalbinde zere kadar kibir bulunan cennete giremez” buyurulmuştur. (B.Hadis Kül :4/284)

Allah Rasulü bir hadislerinde de şöyle buyurmuştur.

“ En çok korktuğum ümmetimin şirk koşmasıdır. Ben aya , güneşe, puta tapacaklar demiyorum. Ancak Allah’tan başkası için yapılan ameller ve gizli şehveti kastediyorum.”

Kur’an da :” Heva ve hevesini tanrı edinen ve Allah’ın saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği gözünün önüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah’tan başka kim doğru yola erdirtir. Hala ibret almayacak mısınız? “ buyurulmuştur. (Casiye:23) İsra Suresi’nin 37. Ayetinde “ Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma” emri vardır.

20- UĞUR, UĞURSUZLUK ARAMAK:

“ Uğurlu geldi” “ uğursuz geldi” sözleri yanlış bir inançtır. Çünkü hiç bir şeyde uğur da yoktur uğursuzluk ta yoktur.

Halk arasında bazı şeylerin uğuruna koşma, bazı şeylerinde uğursuzluğundan kaçma adeti var.

Kedide, köpekte, baykuşta, tavşanda, rakamlarda, günlerde, renklerde, kadında, uçan kuşta, bacadan çıkan dumanda uğurda olamaz uğursuzlukta olmaz.

Uğursuzluk insanın kendindedir. (bak: Yasin-18)

Uğurlu insan, uğursuz insanda olmaz. Uğur parası da olmaz.

İş yapılacak yapılmayacak gün de yoktur.

Bunların hepsi bit’attır, hurafedir. İslam inancı ile asla ilgisi yoktur.

Neml Süresi’nin 47. ayetinde uğursuzluk olmadığı bildirilmiştir.

Cenab-ı Allah: “bir deneme olarak sizi hayırla da şerle de imtihan ederiz” buyurur.(Enbiya-35)

“Hoşunuza gitmeyen şeyler sizin için hayır, hoşunuza giden şeyler de sizin şer olabilir.” (Bakara-216) buyurur. biz neyin hayırlı, neyin şer olduğunu bilemeyiz.

Peygamber (as) buyuruyor ki;” Sayılardan renklerden hüküm çıkaran bizden değildir.”

-Uğursuzluk inancı bir Müslümanı yolundan alıkoymasın yaptığınız işlerden hoşlanmadığınız bir şey göreceksiniz olursanız şu duayı okuyunuz; “Allahım hayrı ancak sen verebilirsin,şeride ancak sen def edebilirsin. Güç ve kudret ancak sendedir.” buyurmuştur. (Ebu Davut Tıp:24/3923)

Peygamberimiz uğursuzluğu red ederdi. Hiçbir şeyi kötü ve uğursuz görmezdi.herhangi bir şeyden uğursuzluk çıkarmayı sevmezdi. Her şeyi iyiye yorardı, herkesin iyiliğine dua ederdi. Peygamberimize göre uğursuzluk yoktur. Güzel söz vardır, güzele yorma vardır. “ Uğursuzluk inancı, sizi yolunuzdan alıkoymasın” derdi. (Prof.Dr.İ.Canan Hadis Ans. 11/208)

-“Uğursuzluk çıkarmak Şirkir.” (Tirmizi Siyer 47) (B.Hadis Kül:4/200)

-“ Ne sirayet (buluşma) nede uğursuzluk vardır. Benim güzel söz hoşuma gider.” buyurmuştur. (Buhari Tıbb:44)

-“ Kim uğursuzluk sayıp işinden kalırsa, Allah’a şirk koşmuş olur.” (B.Hadis Kül.:4/200)

Birgünde; Peygamber (sa) Efendimiz bileğine sıra halka geçirmişolan birini gördü. O’na

-“ Bu nedir” diye sordu. Adam:

-“ Uğurumdur. Bana cesaret verir.kuvvetimi arttırır” dedi. Peygamberimiz O’na:

-“ Çıkar at onu. O senin ancak aczini arttırır. Şayet o üzerinde iken ölürsen ebediyen iflah etmezsin” buyurdu.

Kısaca uğursuz saymak uğursuzluk aramak, belayı hak etmek ve beklemek olur. İslamda her şey hayra yorulur.

Bir insandan veya başka bir şey den zarar geleceğine inanmak şirkir. Çünkü Allah’ın izni olmadan hiçbir şey olmaz. Hayrı da, şeride yaratan Allah’tır. Her şey Allah’tandır ve Allah’ın dilemesiyle olur.

21- BÜYÜYE İNANMAK

İslamda büyücülük kesin yasak Peygamber (as): “ Sihar yapmak şirktir” buyurmuştur.(Nesai,tahrim:9)

Büyücülük nasıl büyük günahsa, problemlerin çözümü için büyüye gitmekte aynı şekildedir. Günahdır.

Büyücü gizliyi bileceğini, problemi çözeceğini iddia eder. Ona gidende onu tasdiklemiş olur. Bu iki halde şirktir.

Kur'an da “ Siharbaz ise nereye varsa kurtuluşa eremez.” (Ta Ha:69) buyurmuştur.

Peygamberimiz (as) :“ Fala bakan veya baktıran bizden değildir. Kim bir falcıya giderde, onun söylediğini doğrularsa o kimse Hz. Muhammet (s.a.s.) 'e indirileni inkar etmiş olur. (Et-Tergib ve't-Terhib,c.4,s.33) buyurmuştur.

Bir başka hadiste de:

-“ Muska ve muhabbet muskasında şirk vardır.” (B.Hadis Külliyatı :4/192) buyurulmuştur.

22-ŞEYTANA TAPMAK (SATANİZM)

Birde şeytandan medet umanlar vardır. Bu da sapıklıktır. Balıkesir'in Ayvalık ilçesinde bulunan Şeytan Sofrası adı verilen ve şeytanın ayak izi olduğu öne sürülen kayaya insanlar para atıp bez bağlayıp şeytandan medet umarcasına dilekte bulunuyorlar.

Halk arasında anlatılan hurafeye göre şeytan : denizi izlemek için yürüdüğü ve ayak bastığı kaya üzerinde çukurlukların oluştuğuna inanıyorlar.

Bunlar insanlarımızı oyalamak için icat edilmiş şeyler...

Bugün üniversite gençliğinin büyük bir bölümü, cin, şeytan, ruh sohbeti yapmakta ve kendilerini bu korkulardan kurtaramamaktadır.

Satanist gençlerin sayısı da fazladır. Bütün bunlar cin ve şeytan oyunu. Yani şeytanın hakimiyetidir.

İnancı, iradesi sağlam bir insan cin ve şeytanın oyununa gelmez. Ama Allah'a inanmayanda cin ve şeytanın maskarası olur.

Kur'an'da:

“Şeytana kulluktan kaçının” (Zümer:17)

“Şeytanın ardına düşmeyin” (En’am:142) buyurularak şeytanın kandırmasına karşı uyarılmıştır.

Şeytan insanın dostu değil düşmanıdır. Allah’a kul olmayan şeytana kul olur. Allah’a tapamayan şeytana tapar. Şeytana uyan da helak olur.

Kur’an’da Allah insanları uyarmıştır :

-“ Müşrikler Allah’ı bırakıp, tanrılardan istiyorlar, inatçı şeytandan dilekte bulunuyorlar. (Nisa:117)

-“ Cinleri Allah’a ortak koştular. Oysa ki onları da Allah yaratmıştır. Bilgisizce O’na oğullar,kızlar yakıştırdılar. Haşa O onların iddia ettiği vasıflardan uzak ve yücedir. (En’am:100)

-“ Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü apaçık düşmanınızdır.” (Bakara:208)

-“ Ey insanlar! Size şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır demedim mi?” şeytan sizden birçoklarını kandırıp, saptırdı. Hala aklınız başınıza gelmedimi? (Yasin:6962)

Allah’a inananda şeytan korkusu olmaz. İnanan şeytana sığınmaz ve şeytana tapmaz. Tek ibadet edilecek ve tapılacak Cenab-ı Allah’tır.

23- TABİATCILIK

“ Tabiat olayları”,”tabiat ana”,”yaratıcı tabiat” ifadeleri ve düşünceleri inkarın zifiri karanlığıdır.

Tabiat yaratılındır. Bu güne kadar hiçbir şey yaratmamıştır. Hiçbir şey yarattığı da görülmemiştir. Tabiatta ki her şey taşdır, topraktır ve ağaçtır. Yaratma gücüne sahip değildir. –“ Musa’nın kavmi buzağıyı tanrı edindiler. Görmediler mi ki O, onlarla ne konuşuyor, nede onlara yol gösteriyor.” (A’raf:148)

-“ İbrahimbir yıldız gördü, rabbim budur dedi, yıldız batınca batanı sevmem dedi.” (En’am:76)

“Ayı gördü,rabbim budur dedi, o batınca rabbim bana doğru yolu göstermezsen elbette sapanlardan olurum dedi.” (En’am:177)

“Güneşi gördü rabbim budur dedi, o da batınca ey kavmim ben sizin Allah’a ortak koştüğunuz şeylerden uzağım dedi.”(En’am:178) Müşriklerden olmadığını ifade etti.

Fussilat Suresi’nin 37. ayetinde: “ Gece ve gündüz, güneş ve ay O’nun ayetlerindedir. Eğer Allah’a ibadet etmek istiyorsanız güneşe de, aya da secde

etmeyin. Onları yaradan Allah'a secde edin.”buyurulmuş, tabiatta olan hiçbir şeye tapılamayacağı bildirilmiştir.

24- Ataizm ve darwinizm de yüce Allah'ın yaratıcılığını inkar temseline dayandığı ve sırf İslam düşmanlığı olduğu için sürdürülen bir zihniyet olduğu için şirktir.

Yaratma gücüne sahip olan tek varlık ve güç sahibi Allah'tır. Dünya ve dünyadaki her şeyi yaratan ve yaratmaya devam eden yüce Allah'tır.

Yeryüzünde hiçbir şey tesadüfi değildir. Tesadüfe yer olmadığını bugün ilim ortaya koymuştur.

Darwin her şeyi tesadüfe bağlamıştır. Ona göre her şey kendiliğinden tesadüfen oluvermiştir. Bu Cenab-ı Allah'ı inkara dayanan bir görüştür.

Kur'an'da:

-“ Yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır.” (Haşr:34)

-“ Siz mi yaratıyorsunuz yoksa, yaratan biz miyiz” (Vakıa:59) diye soruluyor.

Her canlı ayrı yaratılmıştır. İlk yaratılan Hz.Adem (As)' dır. İnsanlık Hz.Adem'den türemiştir. Evrim bilim değil ideolojidir. Kanıtı olmayan bir teoridir. Tarihi belgeler evrimi yalanlamıştır.

Ataizm ve Darwinizm, Allah'ı yok saydığı ve yaratıcı olarak kabul etmediği için aklın ve ilmin kabul etmediği bir görüştür.

25- PUTPERESTLİK:

İnsanlığın ilk dini tevhit inancına dayanır. Allah ilk insan Adem'i peygamber olarak görevlendirmiştir. Adem Peygamber'den sonra insanların bir kısmı sapıklığa düşmüş, Allah'ı bırakıp taşlara, ağaçlara, insanlara ve ruhlara tapmaya başlamışlardır.

İslama gelinceye kadar insanlık bulduğuna inanmış,kendi eliyle yaptığına tapmış, canlı cansız, zararı ve faydası dokunmayan yaratıklara teslim olmuştur.

İnsanlığın evveli böyle. Ya günümüz insanı?... neye tapıyor, kime inanıyor? Kime tapınıp, kimden bekliyor? Ömrünü ne için harcıyor? İşte insanı kurtarma vadi ile kandıran rejimler,sistemler insanı ne hale getirmiş.

Bugün insan, hakim olması gereken şeylere mahkum durumda. Doyumsuzluk, tatminsizlik ve kuvvetlinin kuvvetsize itaati, insanların bunalımlarının bir parçası olarak devam ediyor.

PUTPERESTLİĞİN DOĞUŞU:

Geçmişte insan aczinin ifadesi olarak, kendini tatmin için olur olmaz şeylere tapınmış, kendisinden aciz varlıklara boyun eğmiştir.

Mesela, Nemrut insanları cansız varlıklara kul köle etmiştir. Size zararı ve fayadası dokunmayan bu taş ve ağaç parçalarına neden tapıyorsunuz? Diyen İbrahim'i ateşe attı.

İbrahim peygamber onlara:

-“ Neye tapıyorsunuz?

-“ Putlara” dediler.

-“ Sizi duyuyorlarmı? Size faydaları veya zararları dokunuyormu? Dua ettiğinizde, kendilerinden bir şey istediğinizde sizi duyup, istediğinizi veriyorlarmı?” dedi.

-“ Hayır. Peki sen kime taparsın? Dediler.

-“ Allah'a”

-“ Allah kim? Dediler

-“ Bizi yaratan, rızıklandıran, öldüren sonrada diriltecek olandır” dedi.

-“Bizde öldürür, diriltiriz” dediler.-iki kişi seçip birini öldürüp, diğerini selbest bıraktılar-gene kendi elleriyle yaptıkları putlara tapmaktan vazgeçemediler.

İslamdan önce Arabistan'da da putperestlik yaygın bir durumda idi. Her evde her kesin ayrı ayrı putu olduğu gibi, Kabe'yi de putla doldurmuşlardı.

İlk putu Arabistan'a Rabia b.Harise getirmiştir. Bir seyahati sırasında o yer halkının put yapıp ona taptıklarını görmüş, sebebini sorduğunda “ istediklerimizi yerine getirir, harblerde bize zafer kazandırır, bizi düşmanlarımızdan korur...” demişlerdi.Rabia b.Harise bunun üzerine birkaç put alıp Kabe'ye koyar. Putların bu kutsal yere konuşu putperestliğin bütün Arabistan'a yayılmasına sebep olmuştur.

Arabistan o hale gelmişti ki, puta tapmayan çok az kişi vardı. Ancak Hanifler (İbrahim Peygamberin getirdiği inanç esaslarına bağlı kalanlar) putlara hiç iltifat etmemiş, sapıklığın yoluna düşüp, putlara tapmadıkları gibi putlara sunulan kurbanların etlerinden bile yememişlerdi.

Genel olarak Arabistan'da bir iş yapılmadan putlara tapınılır, bir şey istenecekse putlardan istenir, istenmeyen bir durumdan da putlara sığınılırdı. Putlar herşeydi; inançsızların sığınağı, dayanağı putlardı. Bu yüzden geçimini temin edenler, büyük paralar kazananlar vardı. Ayrıca putlar inananlar içinde zulüm ve baskı aracı olarak kullanılıyordu.

Hars b.Kays, islamın ve müslümanların amansız düşmanı idi. Tapınmak için bir taş bulur, ona tapınır, daha sonra güzel bir taş buluncada evvelkini atar ona tapar. Çocuk gibi daha güzelini bulunca ondan da vazgeçerdi. Hatta halkın çoğu bu durumdaydı. Neye taptıklarının, niçin taptıklarının farkında bile değillerdi.

Cenab-ı Allah : “ sizin Allah’ı bırakıp taptıklarınızın yardımınıza yatışmaya güçleri yetmediği gibi kendileri de kurtaramazlar. Onları doğru yolu göstermeye çalışsanız, onlar sizi duymazlar. Onları kendinize bakar görürsünüz, halbu ki onlar sizi görmezler” (A’raf Suresi:197/198) buyurarak putlara tapınmalarının anlamsızlığını bildirmiştir.

Mekke’nin fethinden sonra müslüman olan Ebu Süfyan’ın karısı Hind,evinde senelerce tapındığı putları kendi eliyle kırar ve : “ yazık bu kadar zamandır size aldanmışız” der.

PUTLAR HEM TANRI HEM ŞEFAATÇİ İDİ:

Araplardan bir kısmı da hem Allah’a inanır hemde putlara tapardı. Bu durum Kur’an’da şöyle ifade edilmiştir:

“ Çoğu Allah’a ancak şirk koşarak inanır.” (Yusuf Suresi:106)

Araplar Allah’la beraber putlara inanırlar, putları şefaatci kabul ederlerdi. Bazılarıda Allah’a yaklaşmak için putları vasıta sayardı. Bazıları da putların yardımını görebilmek için tapınırdı.

Develerin sütleri artsın diye develerini Sa’d adlı putun yanına götürürlerdi. Sundukları kurbanların kanını puta sürerlerdi.Bir gün bir zat develerini Sa’d a götürmüştü.Develer kanlı putu görünce ürktü.Develerinin dağıldığını görünce kızdı, eline taş alıp puta attı:” Allah belanı versin develerimi kaçırдын “demiş develerini topladıktan sonra da: “Biz toplansın diye Sa’d ın yanına geldik, Sa’d bizi dağıttı.Biz Sa’d’tan değiliz. Sa’d ancak çöl ortasında konmuş, doğruya ve eğriye çağırmayan bir taş parçasından başka bir şey değildir.” Dediği kaynaklarda ifade edilmiştir.

Bir başkası da dünyadan elini eteğini çekmiş, kendini putuna adanmış, akşam sabah ona tapınıyordu.Birgün başına bir bele geldi. Kurtarması için putuna yalvardı.Ama bir türlü kurtulamamıştı. Putuna :

“Sana kaç yıldır boşuna mı taptım? Ya bu beleyi benden def edersin yada ben senden değil Allah’tan isterim” demiştir.

Kur’an’da :” dikkat edin, halis din Allah’ındır. Onu bırakıp da putlardan dostlar edinenler” onlara bizi Allah’a yakınlaştırsınlar diye kulluk ediyoruz.” Derler.(Zümer Suresi:3)

“ Onlara gökleri yeri yaratan güneşi,ayı buyruğu altında tutan kimdir? Diye sorsan” şüphesiz Allah’tır” derler...(Ankebut Suresi:61) buyrularak sapıklıkları kınamıştır.

İSLAM DİNİ PUTLARI YIKMIŞTIR:

İslam dini insanı kutsal varlık kabul ettiği için insanın kendisinden aciz varlıkların önünde eğilmesini yasaklamış, insanın tabiata hakim olmasını, varlık alemini düzene koymasını istemiştir. Riyasız, şirksiz ve şüphesiz yüce Allah'a inanmayı imanın birinci şartı kabul etmiştir.

Peygamberimiz henüz 12 yaşında idi. Amcası Ebu Talip ile Suriye'ye yaptığı seferde Busra denilen yere geldiklerinde, Bahira isimli rahip onu görünce son peygamber olduğunu anlamış:

-“ Sana bir şey soracağım Lat ve Uzza için doğru söyle dedi.

Hz.Muhammet :

-“ Lat ve Uzza'ya yemin verme. Zira putlardan nefret ederim” demiştir.

Bunun üzerine rahip Allah adına yemin vermiştir.

Kur'an'da :” Allah'la beraber başka tanrı tutup tapma. Ondan başka tanrı yoktur. Ondan başka her şey yok olacaktır. Hüküm onundur, ona döndürüleceksiniz.” (Kas as Suresi:88)

“ Putlar ve Falokları şüphesiz şeytan işi pisliklerdir. (Maida Suresi:90) buyurularak önce tek Allah'a iman emredilmiş sonra da puta tapıcılığın şeytan işi pislik olduğu bildirilmiştir.

Hz. Ömer, müslüman olmadan önce puta tapıcılığı terk ettikleri için kız kardeşini ve eniştesini dövmüş “ başımızı kessen dönmeyiz” dediklerinde ne okuduklarını sormuş ve getirmelerini istemişti. “ Lehü Mülküs Semevati Vel Arzı” ayetini okuyunca Ömer; “ bizim taptıklarımızın hiçbir şeyi yok” demiş ve müslüman olmaya karar vermişti. Müslüman olduktan sonra da anlatır;

-“ Cahiliye devrinde yaptığım iki şey vardır, hatırladıkça birine ağlar, diğerine gülerim. Beni ağlatan acı hatıra, kızımı diri diri acımadan toprağa gömmemdir. Gülmeme sebep olan şey de: biri helvadan diğeri hamurdan iki putum olduğu halde sefere çıktım. Yolda tapındım acıkınca da sıra ola onlara yedim. “

Putlar insanların işlerine yaramadığı halde genede tapınmaya devam ediyorlardı. Peygamberimiz bir gün Ashabı ile otururken birine sorar:

-“ Müslüman olmadan önce bu kadar puta taptın, hiç faydasını gördüğün oldumu? Sahabe:

-“ Evet Ya Rasulallah, bir zaman put yapıp ona tapardım. Bir ara kırdaki bulunuyordum çok açıkmişim. O putu yedim, karnımı doyurdum. İşte puta tapmanın bu kadcılık faydasını gördüm dedi.

Peygamberimiz Mekke'den Medine'ye göç ettikten sonra, Medine'de islamiyet büyük bir hızla yayılıyordu. Müslümanlar puta tapanların putları ile alay etmeye

başladılar. Amr b. Cemuh'un ağaçtan bir putu vardır. Adına Menat koymuştur. Gençler gece putu alıp şehir dışındaki lağım çukuruna götürüp baş aşağı atarlar. Amr, sabah putunu arar, bulur pislik içinden çıkarır. Bağırıp çağırıp yıkadıktan sonra yerine koyar. Bir akşam kılıcını putun boynuna asar, ona :

-“ Sana kılıcımı veriyorum, kendini onunla koru” der. Sabah gene aynı çukurda bulunca, putun bir işe yaramadığını, kendini pislige atanlara bir şey yapamadığını görür ve müslüman olur.

Mekke'nin fethinden önce idi. Ebu Süfyan, Mekke'yi fet etmek için gelen müslümanların yanına gelmişti. Peygamberimiz:

-“ Ey Ebu Süfyan: henüz Allah'tan başka bir mabut yoktur diyerek bir tek Allah'ı tanıyacağın zaman gelmedi mi? Diye sorar.

-“ Sen ne iyi insansın eğer Allah'tan başka ilah olsaydı bu gün bizi bu halde bırakmaz, bize yardım ederdi” diyerek cevap verdi. Peygamberimiz tekrar:

-“ Benim peygamber olduğuma inanacağın zaman gelmedi mi? Ebu Süfyan:

-“ Sen ne sabırlı, ne kerimsin” dedi ve kelime-i Şahadet getirerek müslüman oldu.

Başka bir olayda, Ebudderda (ra) Bedir Savaşı sırasında müslüman olmuştu. Müslüman olmadan puta tapardı. Kardeşi Abdullah daha önce müslüman olmuştu. Ebudderda evde bulunmadığı bir gün evine giderek putunu kırdı. Ebudderda evine gelince bu durumu gördü. Hem putun kırıklarını topluyor, hemde “ yazıklar olsun ne diye seni bu hale getirenlere mani olmadın? Onları ne diye def etmedin”? diyordu.

Eşi Ümmüdderda :” Eğer o bir kimseye fayda verebilseydi veya gelecek bir zararı önleyebilseydi, kendine gelen zararı önlerdi” deyince Ebudderda irkildi, guslettikten sonra Peygambere gelip müslüman oldu.

Birde, Ebu Zer El-Gıffari'nin yanından ayırmadığı bir putu vardı. Her zaman her yerde ona tapardı. Bir gün evden ayrılırken putuna: ben dönünceye kadar malımı koru demiş gitmiştir. O dönemden bir tilki putun başına bevl etmişti. Dönünce bu ıslaklığı gördü, şaşırıldı. “ Yağmurda yağmadı, fakat nasıl ıslandı? Diye mırıldandı.

Biraz sonra oradan henüz ayrılamamış tilkiyi gördü.” Tilkinin başına bevl ettiği şeyden tanrımı olur, bu kendini koruyamamış, demek ki bundan hayır yok “ deyip tek Allah'a gönülden iman etmiştir.

Mekke'nin fethinden sonra Kabe 365 tane puttan temizlendi. Putlar birer birer temizlendi. Bütün Mekke'li ler bu olayı şaşkın şaşkın seyretti. Putların hiç biri karşı koymuyordu. Kendilerini savunmuyorlardı. Peygamberimiz Kabe'nin temizlenmesinden sonra İsrâ suresinin 81. ayetini okudu: “ Hak geldi, batıl yok oldu. Batıl zaten yok olmaya mahkumdur.”

Bilal-i Habeşi yüksek bir yere çıktı, ezan okudu “ Lailahe İllallah (Allah'tan başka ilah yoktur) nidaları bütün Mekke'ye yayıldı. Bütün Mekke bu sesi dinlerken

Ebu Cehil'in kızı Cüveyriye :”babam ne kadar talihliymiş, putları bu halde görmedi “ diyordu.

Allah bir diyen müslümanın herşeyi alemlerin Rabbi olan Allah’adır. O, Alah’tan başkasına tapmaz, yalnız Allah’a kulluk eder yalnız Allah’tan yardım diler, taşdan, leşten, beklediği bir şey olmaz.

Araplarda Hubel putuna insana benzediği için daha çok rabet ediyorlardı. Daha öncede Hıristiyanlar Hz.İsa’yı aşırı sevgiden dolayı tanrılaştırmışlardı. Bir ara Nemrut’a,Firavuna tapınılmış, onlar ilahlaştırılmıştı. Günümüz insanı her ne kadar puta tapmıyorsa da aşırı derecede sevgi,ümit ve bel bağlama, herşeyi insanda görme gafleti ile karşı karşıyadır.

Her insan gibi Peygamberimiz de bu fani dünyadan ayrıldığında bazı müslümanlar bu acı gerçeğe inanmak istemediler. Hz.Ebu Bekir (ra) :

-“ Kim ki, Muhammet’e tapıyorsa bilmiş olsun ki o ölmüştür. Kim ki Allah’a tapıyorsa bilsin ki O Allah, daim ve bakidir.” Diyerek haykırmıştır.

Herşeyin yaratıcısı Allah’tır. Daim ve baki olan da O’dur. O’na sığınıp, O’na dayanmalıyız. Beklediğimizi Ancak O’ndan beklemeliyiz. Ancak O’na ibadet edip, O’ndan yardım istemeliyiz.

Kur’an’da Şuara Suresinde ibret için şunlar anlatılmıştır:

-“ Rasulüm! Onlara İbrahim’in haberinide naklet. Hani o babasına ve kavimine neye tapıyorsunuz? Demişti” putlara tapıyorum ve onlara tapmaya devam edeceğiz” diye cevap verdiler.

İbrahim: “Peki” dedi. Yalvardığınızda onlar sizi işitiyorlar mı? Yada size fayda veya zarar verebiliyorlarmı?” Dediler ki:” Hayır. Ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk. İbrahim dedi ki:” iyi ama ister sizin ister önceki atalarınızın neye taptığınızı biraz düşündünüzümü? Putlarınız benim düşmanımdır. Beni yaratan, doğru yolu gösteren beni yediren içiren, bana şifa veren, benim canımı alacak, sonra beni diriltecek hesap günü hatalarımı başımlayacak olan Allah’tır...”(Şuara : 69/82)

Bugün de modern putculuk şeklinde puta taparlık devam edip gitmektedir. Kıyamete kadar da küfürle imanın mücadelesi devam edecektir. Rabbim nefesine, şeytana, insana, paraya ve mala kul edenlerden etmesin.

M.ŞİRKİN CEZASI

Şirkin cezası ağırdır. Şirke düşenin:

- 1-Ogüne kadar işlediği güzel ameller boşa gider, günahları kalır.
- 2-İman gittiği için nikahta gider.
- 3-İman ve güzel ameller gittiği için ebedi cehennemlik olur.
- 4-Cenaze namazı kılınmaz, onun için dua istenmez, edilmez.
- 5-Mirascı olamaz.
- 6-Kestiği hayvanın eti yenmez.

Kur'an'da :”Yeryüzünde gezip dolaşında daha önce müşriklerin akıbetlerinin ne olduğunu görün” (rum:42)

“Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamam.”(Nisa 48)

“Meryemoğlu Mesih Alah'tır diyenler kafir olmuşlardır.Halbuki , “Ey İsmailoğulları Rabbim ve Rabbiniz olan Allah' a kulluk edin. Bilin ki kim Allah'a ortak koşarsa,Allah ona cenneti haram kılar.Artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcı yoktur.” Demişti (Maida:72)

-“ Lokman, oğluna öğüt vererek : yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, en büyük zulümdür.”demişti. (Lokman:13) buyurulmuştur.

Bir kutsi Hadiste de : “ kulum bana şirk koşmadıkça,bana dünya dolusu günahla gelse, onu dünya dolusu mağfiretimle karşılarım” buyurulmuştur.(H.H.Erdem,İlahi hadisler:5)

Bu konuda Peygamber (as) da şöyle buyurmuştur:

-“ Allah'a şirk koşarak ölen cehenneme girer” (Buhari:1/634)

-“ Büyük günahların en büyüğünü size bildireyim mi?,” Evet”.Allah'a ortak koşmaktır.” (B.H.Külliyatı:4/286) cevabını vermiştir.

-“ Yedi helak edici şeyden kaçının:

- 1- Allah'a şirk koşmak.
- 2- Sihir yapmak.
- 3- Haksız yere insan öldürmek.

4- Yetim malı yemek

5- Zina etmek

6- Namuslu kadına iftira etmek.

7- Düşmanla mücadeleden kaçmak” (Age:4/286) diye bildirilmiştir.

Kur’an ayetlerin de de şu ifadeler geçmektedir:

-“ İnkâr edenlerin ve Allah yolundan alıkoyanların işlerini Allah boşa çıkarmıştır.”(Muhammet:1)(Hüd:16)

-“ Onlar iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünyada ki çabaları boşa giden kimselerdir.”(Kehf:104)

Tevbe suresinin 80. ayetinde onlar için af dilenmeyeceği 84. ayetinde de cenaze namazlarının kılınmayacağı, kabri başında dua edilmeyeceği uyarısı vardır. 113. ayettede “ onlar için af dilemek inananlara da yakışmaz, peygambere de yakışmaz.” Buyurulmuştur.

“Onlara mağfiret dilesen de, dilemesende birdir. Allah onları kesinlikle bağışlamıyacaktır. “ (Münafikun: 6)

Evet müşrik eğer pişman olup yeniden imana dönmez, şirk kirinden temizlenmezse Allah’ın hükmü budur.

N- MÜŞRİKLERE BENZENMEMELİDİR:

Dinimiz sapıklıktan ve sapıklardan uzaklaşmayı ve onlara hiçbir şekilde benzememeyi emreder.

Müşrikler Hz.Peygambere geldiler ve dediler ki: “ anlaşalım; bir yıl sen bizim putlarımıza ibadet et, bir yıl da biz senin Allah’ına ibadet edelim.” Bunun üzerine Kafirun suresi nail oldu.

“Rasulüm dedi ki: ey kafirler! Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Sizde benim taptığıma tapmıyorsunuz. Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim sizin dininiz size benim dinim banadır.” Buyrulurak böyle bir anlaşma ve benzeme ret edilmiştir.

Kur’an’da :” ey iman edenler! Eğer kafirlere uyarsanız sizi eski dininize döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.” (Al-i İmran: 149) sizi inkarcılığa sevk edenler ifadeleriyle de müşriklere uyulması yasaklanmıştır.

Peygamberimiz de :” müşriklere benzemeyiniz “ (Ramuz El-ehadis :276/16)
“onlarla malınızla, canınızla mücadele ediniz.” (Age:270/10) onlara selam vermeyin
(Age:62/9) “ onlardan yardım istemeyiniz” (Age:134/7)” onların ikramını
almayın”(Age:135/1) “ onlara benzemeyin”(Ebu Davut, Libas:4)” onlara benzeyen
onlardandır” buyurulmuştur.

Bir müslüman, giyimde kuşamda, yaşayıŖta, inançta ibadette kafire ve müşrike
benzemeyecektir. Bir hadiste:” Kim kime benzerse onlardandır.” Buyurulmuştur.

SONUÇ:

İnsan yüce bir varlıktır. Yeryüzünün halifesidir. İnsan isterse melekler kadar temiz olabilir. İnanç ve itikad bozukluğu olursa da insan şeytanı olur çıkar.

İnsan her yönü ile diğer varlıklardan farklı olarak ve sorumlu bir varlık olarak yaratılmıştır. İnsan kurulu düzeni bozmayacak, bilakis düzene koyacaktır. Dengeyi bozacak olursa bundan en çok insan zarar görecektir.

İnsanın asıl görevi, yüce yaradana kulluktur. Bu görevini yaparken emrolduğu gibi yapmalıdır. Aksi halde görevini yapmamış olur, sevap yerine günah kazanmış olur.

Dinini bilen olgun müslüman kullukta Rabbini uzaklarda aramaz. O na araçlarla ulaşmaya çalışmaz. Allah'a ortak koşmaz. Duasına ibadetine başkasını karıştırmaz.

Dinimizde en önemli husus Tevhittir. Allah'ın varlığı birliğidir. Allah'a Kur'an'daki gibi inanmalıdır. Müslüman "lailahe illallah" demekle zaten başta Allah'tan başkasını ret etmekle işe başlamıştır. Bundan sonra şüphe ve tereddüt olmayacaktır.

Müslüman, dinini bilecek, fıkıh bilecek, akaid bilecek ki imanda ve ibadette yanlış yapmayacaktır. Kötü örnek olmayacak kötü çığır açmayacak, kötülüğe sebep olmayacaktır. İyiliğe, hayra sebep olacak, iyilikte yardımlaşacak, kötülükte yardımlaşmayacaktır.

Bu gün islama inat küfre şirke düşenlerin yanında, bilmediği için günaha giren, küfre ve şirke düşen insanlar görülmektedir. Bu konuda bu kitabın okurlarıma faydalı olacağına inandığım için kaleme aldım.

Yanlış sorular, sözler, davranışlar ve inanışlarla her zaman hepimiz, karşılaşabiliyoruz. Bu gün en çok dikkat edeceğimiz şey iman ve itikat düzgünlüğüdür. İnanımız uyarıldığı zaman soracağına, araştıracağına hemen tepki gösteriyor.,

Atalarımız : " hakikat acı gelir." Der. Mevlana 'da:" düşman edinmek istiyorsan öğüt ver, nasihat et," demiştir. İnsanın nefesine bazı şeyler ağır geliyor.

Müslümanın görevi: iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmaktır. Doğruları söylemektir, anlatmaktır.

Kötü inançlar, paslı çivilere benziyor, kolay kolay yerinden sökülüp atılmıyor.

Allah Rasûlünün bize son vasiyeti : Kur'an ve sünnetime uyarsanız, sapıtmazsınız." Olmuştur. Eğer Kur'an ve sünnet çizgisinden ayrılmazsak inançımızı kaybetmeyiz. Amellerimizde boşa gitmez. Allah bizi inanç ve itikat bozukluğundan korusun.